

* . GE82 *

Kansikuva: Futureimagebank/Almo Holtari

PerusS:n eduskuntaryhmän kansanedustaja Tony Halme:

”Jatkan kansanedustajan työtäni!”

s. 4

Perussuomalaiset puoluetukiaisten korotusta vastaan

Perussuomalaiset esittivät eduskunnassa 17.12.2003 puoluetuen korotuksen (1.181.000 euroa) hylkäämistä. Perussuomalaisten esitystä kannatti koko Perussuomalaisten Eduskuntaryhmä: Timo Soini, Tony Halme ja Raimo Vistbacka. Muista kansanedustajista esityksen puolesta äänesti vain kokoomuksen Lyly Rajala. Samassa istunnossa Perussuomalaiset esittivät uuden eurovaalipuoluetuen hylkäämistä. Esitystämme kannattivat samat edustajat kuin puoluetuen korotusta vastaan äänestäneet kansanedustajat.

s. 9

PerusS:n kunnanvaltuutettu Arto Kainulainen järjesti kansanäänestyksen Sonkajärvelle. Se pidetään 01.02.2004 ja valtuusto päättää neuvoo-antavan äänestyksen tuloksesta 16.02.

s. 5

ESKON kuvakulma

KOVAN TYÖN AIKA

Olemme Perussuomalaisessa puolueessa saaneet nyt tilaisuutemme. On yhteinen haasteemme tehdä Perussuomalaisesta merkittävä poliittinen puolue. Omalla puolueella on meille monelle ollut merkitystä kaikki nämä toiminnan vuodet, mutta uudet kannattajat tuovat meille sen lisän, jolla saamme sen tarvittavan uskottavuuslisän, että oikeaa linjaamme myös laajemmin kuullaan.

Puolue on aatteellinen yhteisö, jossa idea on tärkeä. Pelkkä hyvä ajatus ei riitä vaan täytyy saada tukea tämän hyvän sanoman levittämiseksi ja käytännön parannusehdotuksille. En usko pelkkään perinteiseen vaikuttamiseen, joka sekin on tärkeää. Sen rinnalla tarvitaan julkisuuden kautta vaikuttamista. Perustellun asialinjamme pohjalta on tärkeää, että parhaat ideat voitavat.

Puolueemme kannatus on voimakkaasti noussut. Viimeinen noteeraus 3,3 % on jo sitä luokkaa, että naapuripuolueissa on huolestuttu. Meitä tullaan jatkossa lyömään kuin vierasta sikaa. Toinen oikeudenkäyntiä yritetään käyttää paitsi Tonya myös puoluetta vastaan. Tätä kirjoitettaessa en vielä tiedä oikeuden päätöstä. Oli päätös mikä tahansa, ei julkisuus ja asian pöyhminen siihen kerralla loppu. Tärkeintä kuitenkin on, että tuemme omiamme. Virheet myönnetään ja niistä kannetaan vastuu, mutta ei yksittäistapauksen vuoksi ole mitään syytä itseruoskintaan. Meillä kaikilla on työ kesken ja parhaat ajat ovat edessäpäin.

Nyt on kovan työn aika. Kannatus on nyt kovassa nousussa. Itse saan paljon palautetta. Meidän on nyt todella syytä paneutua kunnallisvaalien ehdokashankintaan. Saamme paljon ääniä, jos meillä on hyviä ehdokkaita. Jos laiminlyömme tämän työn, on nousumme vaarassa katketa. Ihmisille on osoitettava ehdokkaat, jonne äänensä voi kohdistaa. Siksi jokaisen puolueemme tulevaisuudesta vastuuta kantavan henkilön on tehtävä ehdokashankintatyötä ja olla itse ehdokkaana esimerkkinä. Perussuomalaisen nousu ratkaistaan tämän eduskuntakauden aikana.

“Kun vilpittömästi tekee työtä oikeiden asioiden eteen, on kansan tuki ja puhdas omatunto palkkana.”

puheenjohtaja Timo Soini
Perussuomalainen

Kommunismien lumi sulaa

Kommunistilehti Kansan Uutiset on menettänyt päätoimittajansa. Yrjö Rautio sanoi hyvästi Vasemmistoliitolle. Kommunistien viimeinen pesänselvitys on menossa. Rautio sanoi jättävänsä puolueensa, ei aatettansa. Rautio on tunnettu enemmistökommunisti, jotka yleensä yksi kerrallaan maailmanvankimouksen epäonnistuttua ovat tulleet toisiin ajatuksiin. Vasemmistoliitosta apua etsinyt vilpittömästi on tervetullut tukemaan Perussuomalaisia, joita Raution kaltaiset ”järkkikommarit” ovat pettäneet vuosia. Kommunismien lumi on sulanut. Luonnon ja ihmisvihamielinen aate hoippuu kohti historian unohdusta, josta kymmenet miljoonat maailmankommunismien uhrat katsovat kylmin silmin.

Parman virasto

EU on kriisissä. Vakaussopimusta ei noudateta. Perustuslaki karahti kiville. Virastopaketti sentään saatiin aikaan ja sekin Suomen vahingoksi. Kun Suomessa oli 1960-luvulla kunnassa ongelma, sinne palkattiin demari. Kun EU:ssa on ongelma, perustetaan virasto. Virastovetoiselle EU:lle ei voi kovin ruusuista tulevaisuutta povata.

Suomen hallitus hätäili itselleen kemikaaliviraston, jota ei ole edes olemassa. Samalla elintarvikevirasto, jonka entinen pääministeri Paavo Lipponen jo liputti Suomeen, meni Italian Parmaan. Pari viikkoa virastoista sopimisen jälkeen Italiassa paljastui Parmalat-konsernin väärinkäytökset. EU:n elintarvikevirasto menee siis rötöskuokaseudulle. Mallioppilas Suomi olisi seuraavassa EU-kokouksessa saanut elintarvikeviraston Suomeen nuijan kopautuksella, mutta nyt Parma puraisi ja Suomi sai kemikalion!

Myönteisyyden voima

Uuden vuoden alussa on aina tapana tehdä lupauksia. En lupaa, mutta kehoitan kaikkia Perussuomalaisen ystäviä uskomaan myönteisyyden voimaan. Me olemme Suomen politiikan mahdollisuus, toivon tuoja. Käyttäkäämme tätä mahdollisuutta oikein ja yhteiseksi hyväksi. Kun vilpittömästi tekee työtä oikeiden asioiden eteen, on kansan tuki ja puhdas omatunto palkkana. Sitä kannattaa tavoitella.

Muut tiedotusvälineet

Tämän kauden Mestari-Nousijat-Putoajat –kilpailun voitto matkasi Vantaalle Pauli Luttisen vietyä voiton äärettömän tiukassa mittelössä.

(*Supporter – Englannin liigan kannattajat ry:n jäsenlehti, kesäkuu 2003*)

Esko Aho varoitti Jätteenmäkeä Irakin käytöstä vaalitaistelussa. Tämä on ainoa neuvo, jonka olen seuraajalleni antanut. Se, mitä Lipponen puhui Bushin kanssa, oli täysin linjassa Suomen yleisen linjan kanssa.

(*Etelä-Saimaa 08.06.2003*)

Berlusconi pilkkaa oikeusvaltiota. Italian pääministerin valtaviin yksityisten omistusten ja hänen virka-asemansa välillä on huutava ristiriita, jonka poistamiseksi hän ei lupauksistaan huolimatta ole tehnyt mitään. Hän on myös ollut epäilyttävä ja syytettävä monista räikeistä väärinkäytöksistä. Hän on puolustautunut säädättämällä nöyrällä parlamentillaan lakeja, joiden varsinainen tarkoitus on ollut vaikeuttaa oikeudenkäyntejä häntä vastaan. Pääministeri Silvio Berlusconiin tuorein saavutus on suurella kiireellä hyväksyty laki. Se suojelee häntä itseään ja neljää muuta Italian korkeinta viranhaltijaa kaikilta syytetoimilta virkakauden kestäessä. Laki pakottaa keskeyttämään häntä vastaan vireillä olleen, lahjussyytteitä koskeneen oikeudenkäynnin.

(*Helsingin Sanomat 2. pääkirjoitus 23.06.2003*)

Halmeelle toipumisrauha. Perussuomalaisen puheenjohtaja Timo Soini haluaa rauhoittaa kohua Tony Halmeen ympärillä. Soini haluaa antaa Halmeen toipua rauhassa, ennen kuin puolue ryhtyy hänen kanssaan selvittämään tapahtumia ja niiden seurauksia. - Me katsomme asiaa sitten kun Tony on kunnossa. Kyllähän hänen pitää saada itse käsitellä tämä asia. Hänen hengestäänhan on kysymys, Soini sanoi.

(*TV-NELONEN-STT, 09.07.2003*)

Vastuuta työttömyyden hoidosta levitettävä. Rakenneytyttömyys Suomessa on nykyisin likimain kaksi kertaa niin suuri kuin koko työttömyys v. 1975, jolloin Urho Kekkonen runnasi kokoon Martti Miettusen yhden asian hätätilahallituk-

sen. Tuolloin pelättiin, että työttömyys Suomessa nousisi sataan tuhanteen. Keväällä 2003, 28 vuotta kuvattuja tapahtumia myöhemmin, Suomessa on jälleen punamultahallitus ja keskustalainen pääministeri. Ja hallitus julistaa jälleen työllisyyden hoidon yhdeksi keskeisimmistä tavoitteistaan. Millä tavoin ajat ovat nyt toiset? Kuinka suureen työttömyyteen olemme tottuneet ja turtuneet, ja mikä oikeasti on sietämättömän paljon? Mitä avoimessa, globalisoituneessa taloudessa ylipäänsä voidaan tehdä? Hieman mittaluokasta. Ns. rakennetyöttömyyden laajuuden arvioidaan olevan nyt 180.000 ihmistä. Enemmän kuin puolet työttömistä on jo perusturvan varassa. Työmarkkinatuella eläviä arvioidaan olevan 150.000 ihmistä. Heille oleellisia kysymyksiä ovat: onko työmarkkinatuki tasolla, jota voidaan pitää kohtuullisena eturivin pohjoismaisessa hyvinvointivaltiossa, ja voitaisiinko tehdä jotakin enemmän pitkäaikaisytyöttömien työllistämiseksi.

Työmarkkinatukea saavista 150.000 henkilöstä vain joka viides on ollut ns. aktiivitoimien kohteena. Tämä tarkoittaa, että kenties 120.000 ihmistä on lähinnä ”makuutettu” kortistossa eli pidetty passiivitoimissa. Sama on sanoma kuntouttavasta työtoiminnasta - tuosta modernista aktiivintireformista. Viime vuonna 100.000 työtöntä täytti ns. aktiivintisuunnitelmaehdon ja suunnitelma tehtiin 20.000:lle. Sama 20 %:n aktiivintiaaste kummittelee siis täälläkin. - Paljon olisi siis tehtävissä. Ja paljon uusi hallitusohjelma lupaakin. Ennen muuta on odotettavissa, että kuntien vastuuta kroonisesti työttömien kuntouttamisessa lisätään, mieluusti lakiteitse.

Kuinka kohtuullinen on työttömien perusturva? Se on selvästi alle tason, mitä tasavallan eduskunta pitää poliittis-hallinnollisena köyhyysrajana, so. toimeentulotuen taso. Likimain jokaiselle on selvää, että työmarkkinatuen tasolla elämä käy pitkän päälle sietämättömän hankalaksi. Kenties niin on tarkoituskin.

Toimiessani talvella kansallisena sosiaalialan selvityshenkilönä pidin kunnia-asianani puuttua tähän asiaan. Esitimme työmarkkinatuen korottamista 1,35 eurolla päivärahopäivää kohti ja yksinäisen henkilön asumistuen tuloarajojen tarkistamista. Tällä tempulla uskoimme voivamme poistaa kunnallisen toimeentulotuen piiristä väkeä 35-40% eli pääosan niistä, jotka saavat tukea työmarkkinatukea täydentävänä. Tällä oli-

si merkitystä sekä työttömille itselleen että kuntien sosiaalitoimelle. Toimenpide lisäisi julkisen talouden menoja nettoina 47 miljoonaa euroa vuodessa. - Tällaista reformia ei Anneli Jäätteenmäen enempää kuin Matti Vanhasenkaan hallituksen ohjelmasta löydy. Sen sijaan työmarkkinatukea kehitetään aktivoivampaan suuntaan.

(*Stakesin ylijohdaja Matti Heikkilä, Dialogi nro 05/2003*)

Tehoton syyttäjä erotettiin – Venäjällä. Venäjän yleisen syyttäjä on erottanut Moskovan yleisen syyttäjän Mihail Avdjukovin tehottomuuden vuoksi; häntä epäillään rikosten salailusta ja 9.000 rikoksen jättämisestä kirjaamatta. Lisää erottamisia on odotettavissa: 15 poliisia on rikoksesta tutkittavana. (*TV tekstiutiset 31.07.2003*)

Pääministeri Matti Vanhanen ruoti perustuslakiluonnoksen ongelmakohtia. Hän piti alustuksen Suomen EU-politiikan haasteista SF-Klubilla Helsingissä. ”EU:n perustuslakiluonnoksessa on tusina ongelmakohtaa, joista Suomessa pitäisi käynnistää keskustelu pikimmiten. Yhteen tai kahteen kohtaan muutosvaatimuksia ei voi tiivistää”, Vanhanen sanoi. Hän totesi, että konventin suomalaisedustajilla oli kriittisiä huomioita kymmeneen perustuslakiluonnoksen kohtiin. Pitkässä ja yksityiskohtaisessa puheessaan Vanhanen korosti, että hän ei pyri ennakoimaan hallituksen kantoja eri ongelmakohtiin. Hän nosti esiin toimielimiin liittyvät kysymykset, mm. Euroopan parlamentin paikkajaon unionin laajentumisen jälkeen. ”Vaalissa esitetään siirryttäväksi paikkajakoon, jossa Euroopan kansalaisten edustus on alenevasti suhteellinen siten, että vähimmäismääräksi vahvistetaan neljä jäsentä jäsenvaltiota kohden”. Mitä tämä tarkoittaa, sen päättäminen lykätään Eurooppa-neuvostolle. Ei tällainen ole perustuslakitekstiä: kyllä parlamentin paikkajako pitää kyetä perustuslaissa ilmaisemaan ymmärrettävästi”, Vanhanen kritisoi. Hän myös epäili hahmoteltua ”superministeriötä”, joka toimisi unionin lakiasäättävänä neuvostona. Tavoitettujen EU-asiantuntijoiden keskuudessa Vanhasen avausta pidettiin merkittävänä, sillä konventin työtä eriteltiin nyt ensi kertaa pääministeritasolla.

(*Helsingin Sanomat 05.08.2003*)

jatkuu sivulla 11

Tony Halme ei eroa eduskunnasta

Tiedotusvälineet olivat kärjaoikeuden istunnon tauollakin Tonyn kimpussa. Taustalla näkyy Katja Halme.

Mediassa laajalti hehkutettu Tony Halmetta koskeva Helsingin kärjaoikeuden istunto pidettiin 15.01.2004 TV-kameroiden ja tavalisten kameroiden räiskeessä. Avauspuheessaan Tony kritisoi mediaa ja toivoi tulevan parhaiten, kun oikeudenistunto lähetetään julkisuuteen jättäen vain todistajalausunnot pois.

Syyttäjän kuusikohtainen syytelista: 1. Ampuma-aserikos, 2. Salakuljetus, 3. Laiton tuontitavaraan ryhtyminen, 4. Huumausaineen käyttökos, Rattijuopumus ja 6. Vaaran aiheuttaminen tai varomaton käsittely, kiistettiin puolustusasianajaja Heikki Lampelan toimesta kohta kohdalta, vain ampuma-aseen luvaton hallussapito

myönnettiin. Ampuma-asetta Halme ei ollut itse hankkinut, vaan oli saanut sen lahjaksi ystäviltaan, kun moottoripyöräjengin jäsenet olivat ilmoittaneet, että he tulevat jonain päivänä Halmeen kotiin ja tappavat hänet. – ”Mieluummin kaksi vuotta Sörkässä kuin kaksi metriä mullan alla.” Halme oli yrittänyt rekisteröidä aseensa poliisissa, mutta se oli osoittautunut Suomessa paljon monimutkaisemmaksi kuin USA:ssa, jossa hän oli laillisesti rekisteröinyt toistakymmentä asetta, kuten kirjassaan ”Jumala armahtaa, minä en” on kertonut.

Salakuljetussyyte kiistettiin. Halme oli keväällä 2001 tuonut Turkista Suomeen lääkevalmisteita omaan käyttöön. Niihin oli pai-

kalliset lääkemääräykset eli reseptit lääkevalmisteiden ostamiseen. Ostamisen edellytys ei ollut kuitenkaan reseptien esittäminen, vaan lääkevalmisteet olivat vapaasti myynnissä. Lääkevalmisteiden hallussapito ja käyttäminen oli sinänsä sallittua. Maahantuoto määrä oli sellainen, että ne olisivat riittäneet Halmeen tehotreenissa 9 kk. Lääkeaineiden tuontiin ulkomailta oli perusteltu syy. Halme oli siinä käsityksessä, että lääkeaineita saa tuoda omaan käyttöön siihen asti kunnes uudet rikoslain doping säännökset astuvat voimaan 1.9.2002. Syyttäjä katsoi tässä kohdassa, ettei ampulliaakaan eikä tablettiakaan saa tuoda. Jääkin nähtäväksi, koska kaikki Suo-

men kehonrakentajat joutuvat syytettiin Halmeen tapaan.

Korkein oikeus oli esim v. 1995 katsonut, että syytetty, joka oli tuonut maahan ulkomailta hankkimaan huumausaineiksi luettavia lääkkeitä, oli ilmoittanut hankki-neensa ne henkilökohtaista lääkitystä varten. Maahantuonin ei katsottu tapahtuneen laittomasti.

Laittomaan tuontitavaraan ryhtymissyte kiistettiin, ei ole salakuljetettu, vaan laillisesti tuotu maahan. Lääkevalmisteiden käyttäminen ja hallussapito oli sinänsä sallittua. Halme oli saanut kesällä 2002 noin kymmeneltä eri henkilöltä lahjaksi omaa käyttöä varten, eikä ollut syytä epäillä lääkevalmisteiden alkuperää. Jyväskylässä syyttäjä oli 23.10.2003 tehnyt päätöksen syyttämättä jättämisestä, koska ei ollut näyttöä siitä, että lääkevalmisteet olisi laittomasti tuotu maahan.

Huumausaineen käyttökos-syyte kiistettiin. Halmeen virtsasta oli löytynyt vähäinen määrä amfetamiinia, verinäytteestä ei todettu. Halme ei ole tietoisesti nauttinut

saadun tiedon mukaan ei Halmeen veren alkoholipitoisuutta ajohetkellä ole pystytty takaisin laskennalla selvittämään. Todistajalausunnot olivat ristiriitaisia. Vierekkäin istuneet todistajat olivat toisen mielestä parin pöydän päässä ja toisen mielestä 10 pöydän päässä. Eräs asiakas kertoi Halmeen hakenneen illan mittaan 6-8 kertaa baaritiskiltä juotavaa, kun taas vuorossa olleet tarjoilivat muistivat vain kolme hakukertaa. Kun toiselta tarjoilijalta kysyttiin, että mistä hän päätteli Halmeen olleen juovuksissa, niin tieto oli varma, koska Halmeella oli ravintolan sisällä aurinkolasit päässä. Kukaan heistä ei ollut nähnyt Halmeen juoneen hakemiaan juomia.

Vaaran aiheuttaminen tai varomaton käsittely –syyte kiistettiin. Kyseessä oli vahingonlaukaus, jolloin sekä Tony että Katja Halme olivat olleet ampumasektorin ulkopuolella. Katja oli kiskonut kahvasta kiinni pitäen asetta itselleen. Tonyn käsi oli ylinnä, Katjan käsi seuraavana ja ase alinna. Oikeudessa jäi epäselväksi, kumman

Tonyn eduskunta-avustaja Jonni Sinkkonen ja Tony Halme saivat kärjätuolla pienen neuvotteluhetken.

amfetamiinia. Joku on jossain vaiheessa laittanut amfetamiinia Halmeen juoman sekaan tai sitten hän on juonut väärästä lasista. Helsingin kärjaoikeus oli 21.11.2003 tuominnut erään mieshenkilön vaaran aiheuttamisesta, kun hän oli jättänyt tiskipöydälle vesilasinsä, johon oli sekoittanut amfetamiinia ja sivullinen oli asiasta tietämättä juonut tästä vesilasista ja saanut amfetamiinimyrkytyksen. On siis mahdollista saada tahtomattaan elimistönsä amfetamiinia.

Rattijuopumus syyte kiistettiin. Ennen auton siirtoa muutamia kymmeniä metrejä oli Halme nauttinut yhden kokonaisen tuopin keskliolutta ja toisen tuopin juominen oli vielä kesken. Halmeen ulkoiseen olemukseen oli vaikuttanut se, että hän oli hyvin väsynyt ja oli viikkoa aikaisemmin Juhannuksena Raumalla ottanut osaa raskaan sarjan nyrkkeilyotteluun, josta ei ollut täysin vielä toipunut. Seuraavana päivänä Meilahden sairaalassa otetusta verinäytteestä todettiin, että verestä ei alkoholia löytynyt. Kansanterveyslaitoksen Verenalkoholilaboratoriosta

sormi oli osunut liipasimeen. Todennäköisempänä on pidettävä sitä, että sen sormi, joka vettä kahvasta asetta itseensä päin (eli Katja) osuu liipasimeen. Katja Halme ei katso joutuneensa vaaraan louskauksen tapahtuessa.

Oikeusistunto kesti 8 tuntia. Lautamiehenä toimiva paikalla ollut toimittaja arveli Tony Halmeen saavan korkeintaan sakkoja, vaikka syyttäjä hehkutteli ehdollisella vankeustuomiolla ikään kuin Tony Halme olisi maamme suurin vapaalla jalalla oleva rikollinen.

Kärjaoikeus antaa päätöksensä 29.1.2004 klo 13.00.

Kansanedustaja voidaan erottaa, jos hän on saanut vankeustuomion tahallisesta rikoksesta, vaikka tuomio olisi ehdollinen. Ensinnäkin edustajan on pantava asia vireille, sitten perustuslakivaliokunta käsittelee asiaa ja lopullisen ratkaisun tekee eduskunnan täysistunto. Erottamisen taakse vaaditaan tuolloin vähintään 2/3 edustajista.

Oikeussalissa olivat 15.01.2004 asianomistaja Katja Halme, puolustusasianajaja, varatuomari Heikki Lampela ja vastaaja Tony Halme.

Etelä-Pohjanmaa

EP:n piiri järjestäytyi

Perussuomalaisten Etelä-Pohjanmaan piirin toimikunta järjestäytyi 3.1. puheenjohtajansa Pentti Kokon johdolla. Aluksi pj. Kokko välitti kokousväelle Kansanedustaja Vistbackan terveiset, tämän jouduttua kurkkukipuisena jättämään tilaisuuden väliin. Vakiintuneen käytännön mukaan piirille nimettiin kaksi varapuheenjohtajaa. Valituiksi tulivat Antti Maunus edelleen ja Anneli Annala. Piirisihteeriksi valittiin Ossi Sandvik. Taloudenhoitajana jatkaa Orvo Hakala. Työvaliokuntaan nimettiin sääntöjen mukaisesti piirin puheenjohtajisto ja sihteeri sekä Orvo Hakala ja Vesa-Matti Saarakkala. Kaikkien toimihenkilöiden valinnat sujuivat äänestyksittä, yksimielisesti. Pertti Kalmari tiedusteli, voisiko Jalasjärvi tulla kyseeseen kevään piirikokouspaikkakuntana. Tähän suhtauduttiin myönteisesti ja Jalasjärven Perussuomalaiset saanevatkin varautua kokousjärjestelyjen hoitamiseen. Piirin toimistolla Seinäjoella pidetty kokous sujui hyvässä hengessä ja siihen otti osaa peräti kaksikymmentä kaksi (22) piiritoimikunnan jäsentä ja varajäsentä.

Ossi Sandvik

Tämä kansanäänestys tapahtuu helmikuussa 2004.

Kiitokseni vielä 821 kertaa....

Nöyrimmät kiitokseni vielä kerran kaikille teille 821 Sonkajärveläiselle jotka laitoitte nimenne kansanäänestysaloite adressiin ja siten saitte äänestyksen aikaiseksi. Ilman teitä Sonkajärven valtuusto olisi jo marraskuussa päättänyt liittyä Iisalmeen, sillä "kepun kellokkaiden" ja kunnanjohtaja Simo Mäkisenjunttausmeininki oli sellainen että pulinat pois.

Kansanäänestys on kuitenkin saatu aikaan ja kunniaa siitä on moni ottamassa kunniaa, joka tässä tapauksessa vain kuntalaisille kuuluu. On sama miten ja missä järjestyksessä asiat ja puheenvuorot ovat hallituksessa ja eri järjestöjen päättävissä elimissä menneet sillä todellinen syytetyhdas tiedetään ja kaikki muu on nyt vain selitelyä.

Tuleepa äänestystulos olemaan millainen tahansa niin en pyydä vaan vaadin valtuutettuja ajattelemaan kuntaliitosasiaa omilla aivoillaan ja tekemään päätöksensä itsenäisesti omantunnon mukaan kansanäänestystulos huomioiden ilman kunnallisjärjestöjen ja valtuustoryhmien painostusta.

Ne valtuutetut jotka ovat valtuustossa vain nuoleskelemassa ja miellyttämässä valtuustoryhmiensä puheenjohtajia ja muita puolueensa nokkamiehiä vaadin heitä liitosasiasta äänestettäessä jäämään reilusti kotiin ja laittamaan varahenkilöt paikalle, sillä nyt on kyseessä isiemme hiellä ja siulla rakennettu Rakas Sonkajärvenne.

Annetaan kuntaliitoshöpötysten ja Iisalmelaisten ylimielisten valtuutettujen olla, valtuutettujen jotka hylkäsivät suoralta kädeltä kansanäänestyksen ja kansandemokratian, kypsä heidän omassa liemessään ja pähkällä sitä tosiasiaa että jos Iisalmi saisi yksin koko kuntaliitoksesta tulevan 8,48 milj. euron avustuksen kerralla ja vain omaan käyttöönsä, niin alijäämää vuosille 2004 - 2006 jäisi edelleen huikeat n. 17,4 milj. euroa .

Mikäli Iisalmessa ei muuta keksitä ja alijäämä paikataan velkaa ottamalla tarkoittaa se lainakannan kasvua 1543 euroon / asukas .Onkohan Iisalmi silloin enää vahva, ylimielinen ja kilpailukykyinen?. Pääomarahastoihinhan kajoaminen tässä vaiheessa on annettujen kuntaliitos- lupauksen ja sopimusten vastainen.

Mitkään tosiasiat eivät tässä vaiheessa puolla kuntaliitosta, eikä Sonkajärvi ole ainakaan sillä mitään voittamassa. Jos kuntaliitoksella ollaan hakemassa kilpailukykyä Kuopiota vastaan on kilpailukyyn turvaamiseksi kaikkien Ylä-Savon kuntien ja kaupunkien tunnettava ja tunnustettava yhteinen vastuunsa ja alettava mieltä keinoja yhteisen Ylä-Savon elinvoimaisena pitämiseksi.

Mielestäni tässä asiassa pallo on talousalueenliitonhallituksella, mutta sen valtasuhteet ja siellä olevien henkilöiden jääräpäisellä kotiinpäin vetämisellä ja pakonomaisella pyrkimyksellä tehdä vain yksimielisiä päätöksiä katson olevan tuhoisan vaikutuksen Ylä-Savolle ja sen itsenäisille kunnille.

Lopuksi Sukevalaisille ajattelemisen aihetta siitä että kuka tai mikä takaa Sukevan aluelautakunnan säilymisen seuraavan valtuustokauden jälkeen ja eikö silloin esimerkiksi Peltosalmella, Nerkoolla ja Runnilla ole samanlainen oikeutus omiin aluelautakuntiin ja hyväksyykö uusi valtuusto aluelautakunnat lainkaan?

Arto Kainulainen
kunnanhallituksen ja valtuuston jäsen (PerusS)
Sonkajärvi

Kotiseutumies - Kunnallismies - Taidemaalari Paavo Vainiotalo 1926-2003

Syyskuun lopussa saattelimme kotipitäjän kirkkomaahan Kuortanes-Seuran aiemman sihteerin ja joululehti-toimikunnan pitkäaikaisen jäsenen Paavo Vainiotalon, joka toimi pitkään niin SMP:ssä kuin PerusS:ssä ollen PerusS:n perustajajäseniä

Kotiseutumiehenä tunnetun Paavo Vainiotalon elämä oli vireää toimintaa monella alalla. Hän oli ammatiltaan maanviljelijä, hän vaikutti yhteiskunnallisessa elämässä, harrasti kansanperinnettä, lehtiartikkelien kirjoittamista ja taulujen maalaamista. Nuorena hän osallistui sekä urheilu- että nuorisoseuran toimintaan. Kaikessa työssään hänellä oli kantavana voimana isänmaallisuuden ja suomalaisuuden aate.

Näitä sinivalkoisia ajatuksiaan hän toi julki valtakunnanlaajuisesti ollessaan SKYP:n hallituksen varapuheenjohtajana, sekä myöhemmin maakuntakeskeisesti SMP:n Etelä-Pohjanmaan piirisihteerinä. Oman pitäjän PerusS:n paikallisosaston puheenjohtajana hän toimi alusta lähtien vuoteen 2003. Monissa lehtikirjoituksissa hän vahvisti ajatuksiinsa siteeraamalla J. K. Paasikiven sanoja: "Meillä on omat tapamme ja tottumuksemme ja oma kulttuurimme. Näistä koostuu se suomalainen, jota meidän kannattaa ylläpitää ja vaalia."

Kuortane oli Paavo Vainiotalolle tärkein työkenttä. Hänet valittiin kahdesti kunnanvaltuustoon ja hän toimi kolmena vaalikautena kunnanhallituksen jäsenenä.

Maaseudun kulttuuritarpeet olivat aina hänen sydäntään lähellä ja kun Kuortaneelle sotien jälkeen perustettiin yksityinen keskikoulu, hän kuului sen kannatusyhdistykseen. Kun koulu myöhemmin laajeni yhteiskouluksi, hänet valittiin sen johtokuntaan.

Kuortaneen Reservin Aliupseerien sihteerinä hän toimi vuosikymmenet.

Nuorena Paavo Vainiotalo harrasti urheilua. Hän oli pesäpallojoukkueen lukkarina ja

osallistui kilpailuihin 400 metrin juoksijana. Nuorisoseurassa hän osallistui näytelmiin näyttelijänä, ohjaajana ja lavastajana. Kun näytelmätyö vähitellen hiipui, keksittiin uusi kehittävä idea: liitettiin Etelä-Pohjanmaan Visailija-kerhoon, jonka osana kuortanelaisen oma kerho oli. Sen sihteerinä ja kilpailujen järjestäjänä hän toimi tehokkaasti ja otti itsekin osaa kilpailuihin.

Kiintymys kotiseutuun oli alun alkuunsa lähtenyt siitä, että Paavo Vainiotalon nuoruudenkodin ympäristö oli hyvin virikkeinen. Siinä oli kohiseva koski, jonka vierellä oli vanha mylly, Iiskan mylly, ja romanttinen silta, jota pitkin itse Alvar Aalto oli pikkupöykänä tepastellut. Naapurina oleva Peltokankaan talo oli tämän maailmankuulun arkkitehdin syntymäkotona. Talojen välissä oli ns. Patteripelto, joka muistutti Suomen sodan aikaisista taisteluista. Tämä kaikki oli omiaan kiehtomaan pojan mielikuvitusta ja herätti halun tutkia vanhoja asioita. Hän luki paljon, hän ammensi tietoja etenkin historiasta ja filosofiasta. Luomakunta kokonaisuudessaan oli hänen mielenkiintonsa kohde. Usein hän vaelteli metsissä. Paitsi luonnonihailijana hän pohti metsäasioita myös taloudelliselta kannalta ja kirjoitteli lehtiin metsänhoidollisista kysymyksistä. Hän kuului Yksityismetsänomistajien Etelä-Pohjanmaan piiriin sihteerinä.

Kotiseututyö on osa isänmaallisuutta. Kun viime vuosisadan puolimaissa perustettiin Kuortanes-Seura, Paavo Vainiotalo oli innokkaasti mukana. Vuonna 1954 pidetyssä yleisessä kokouksessa hän toi julki idean joululehden julkaisemisesta. Ensimmäinen Kuortanes-Seuran Joulu ilmestyi jo samana vuonna, tasan 50 vuotta sitten. Hänet valittiin vähän myöhemmin lehden toimituskuntaan, jossa hän pysyi sairastumiseensa asti. Hän toimi vuosikymmenet myös Kuortanes-Seuran sihteerinä.

Sihteerikaudellaan hän oli mukana museoalueen kehittämisessä. Museoesineiden keruu oli aloitettu jo aiemmin, mutta yhä tarvittiin järjestelyä ja kehittelyä sekä talomuseon että Klemetti-museon puolella. Kun Eteläpohjalaisen Osakunnan kotiseututietä 60-luvulla suuntautui Kuortaneelle, hän oli mukana oppaana ja kuului sen jälkeen kotiseututietä kertovan kirjan julkaisutoimikuntaan. Teos ilmestyi Kytösavut XIV-ni-

misenä. Sairastumiseensa saakka hän toimi vierailijoiden oppaana kesäisin ja varmaan työ sujui, kun hän alusta lähtien oli seurannut sekä Klemetti- että talomuseon laajenemista. Yhdessä kunnan ja joidenkin yksityisten kanssa Kuortanes-Seura oli mukana Kuortaneen matkailun kehittämissuunnitelmissa. Järjestettiin mm. Kyläkuvat kauniiksi -kilpailu, jonka arvostelijana hän loimi.

Joululehti oli sopiva kotiseututyön areena. Siinä saattoi julkaista kirjoituksia kansanperinteestä. Sihteerinä ollessaan Paavo Vainiotalo kirjoitti vuosittain katsauksia Kuortanes-Seuran toiminnasta ja sen Iisaksi tutkelmia ja kertomuksia. Niiden otsikot 10 kertoivat paljon: Kaksifooninkiset talot. Lyytin meijeri. Vellikellojaja tuuliviirejä, Tupakulttuurista, Leivän tie, Murrejorinaa loppiaasesta pääsiääseen jne. Teksteissä oli mukana paikoin huumoria ja kieli oli höystetty kansanomaisilla sanonnoilla. Erityisesti hän oli kiinnostunut talonpoikaisesta rakennuskulttuurista ja kantoa huolta sekä aineellisen että henkisen maaseutukulttuurin katoamisesta. Vuodelta 1999 on hänen viimeinen kirjoituksensa, jossa hän kertoo: "Eräskin pientalon emäntä kiipesi talonsa tikapuulle ja sanoi: 'Tahdon nähdä edes kauas. On tiedon nälkää ja henkistä kaipuuta, mutta...'"

Paavo Vainiotalon luovuus ulottui myös taulujen maalaamiseen. Siihen hän oli saanut oppia mm. Kansanvalistusseuran kautta. Aluksi hän maalasi maisemia, mutta sitten hän tälläkin alueella siirtyi kansanperinteeseen ja kuvasi talonpoikaiskulttuuria sekä entisajan työtapoja. Hänen tauluissaan elävät mm. maataloustyöt sirpällä leikkua klupuriin, pellavan valmistus ja entisajan käsityöläisten loimet. Hänellä oli omia näyttelyitä Kuortaneella ja sen Iisaksi hän osallistui joihinkin Suomenselän Taiteilijoiden näyttelyihin. Toteutumattomaksi haaveeksi jäi kuvakirjan tekeminen, jossa olisivat näkyneet kaikki vanhat työmuodot.

Kun saattelimme Paavo Vainiotalon syksyisen kirkkomaan multiin, tunsimme, että hänen mukanaan hävisi palanen vanhaa kuortanelaisuutta. Mutta jäävät toki kirjoitukset ja taulut kertomaan meille pitäjän entisestä elämästä ja samalla kotiseudulle uskollisesta ihmisestä.

Irja Yli-Hallila, Kuortane

Niilo Hujanen

1929 - 2004

Lehtemme ollessa menossa painoon saapui toimitukseemme suruviesti. Iisalmen kaupunginvaltuutettu Niilo Hujanen oli juuri saatettu haudan lepoon. Hän oli pitkään toiminnassa mukana SMP:ssä ja kuului PerusS:n perustajajäseniin.

Toimituksessa muistan hänet erittäin ahkerana ja vakituksena lehtijuttuavustajana. Viikoittain tuli postia, mutta palstatila antoi mahdollisuuden vain murto-osan julkaisemiseen.

Perussuomalaisten puolue, PerusS:n eduskuntaryhmä ja PerusSuomalainen-lehti jäävät kaipaamaan Niilon joskus vaikeastikin oivallettavia ajatuksia poliitikasta ja elämänmenosta.

Surunvalittelumme. (-RFS)

Kuva: Futureimagebank

Suomen talous

Globaalin kilpailun varaan ei pidä rakentaa. Yhden työnantajien huoleen siitä, miten luoda työpaikkoja ja varmistaa kansantalouden elinvoimaisuus tulevana vuosina. Sitä vastoin en allekirjoita väitettä, että nyt saavutetulla työn kustannustasolla on mahdollonta kaikkia suomalaisia työllistää.

Vielä 20 vuotta sitten hyvän työllisyyden aikana Suomen talous menestyi nykyisenkaltaisesta kustannustasosta huolimatta. Isänmaan elinkeinoja osattiin arvostaa ja suojata, ja tämän ansiosta hyvinvointiyhteiskunta kehittyi ja kypsyi. Suosittiin suomalaista, sinivalkoinen teollisuus pääoma työllisti kotimaassa, tasa-arvo ja yhteiskuntavastuu olivat kaikille tahoille itsestään selviä asioita. Oman maan asioista huolehtimista pidettiin luonnollisena asiana eikä sitä muissa maissa paheksuttu, joskin suuryritykset jo silloin vaativat esteettöntä pääsyä rajojen yli.

Ilmeisesti menestys vei harkintakyvyn, sillä 80-luvun lopulla päättäjät antoivat suurpääomalle periksi ja omaksuivat EU:n tavoin amerikkalaisen markkinaliberalismin. Alettiin puhua avoimen talouden eduista, tajuamatta sen sopimattomuutta pienelle ja haavoittuvalle maalle. Uuden uskonnon hurmiossa sääntelyä ja suojatulleja purettiin, taloudellinen valta liukui ylikansallisille markkina-voimille. Pääomalle myönnettiin täysi vapaus siirtyä ulkomaille tai finanssi- ja investointialueisiin, optioihin ja ansiottomiin boonuksiin, samalla kun yritysjohdon, tilinpidon ja tilintarkastuksen laatutaso heikkeni. Tästä esimerkkeinä ovat Enron, WorldCom, Ahold, Skandia, Parmalat, Sonera ja monet muut.

Tuo raju järjestelmämuutos yksityisen liiketalouden hyväksi ja yhteisen kansantalouden tappioksi näkyi välittömästi kasinohuonon, pankkikriisin ja laman muodossa. Suo-

mi kärsii vieläkin, ja tuskin toipuu ennenkuin maa palaa perinteiseen taloudenpitoon, jossa kansantalouden perusteet ovat päättäjien tiedossa. On suuri virhe rakentaa tulevaisuutta globaalin kilpailun varaan suomalaisten ylläluonnolliseen älyyn ja kilpailukykyyn uskoen.

Yhtä turhaa on haaveilla mannereurooppalaisesta yritystiheydestä, siitä pakkaneen ja muut luonnonolosuhteet pitävät huolen. Tarvitsemme ilmeisesti enenevässä määrin yrityksiä, joissa valtiolla on huomattava määräysvalta.

Roy Rabb
Ojatie 1, 65300 Vaasa

Kuva: Futureimagebank

SUORAA PUHETTA

Max Jakobson: **Tilinpäätös**,
415 sivua 2003, kustannusosakeyhtiö Otava

Suomen kautta aikojen menestyksekkäin ja arvossapidetyin karriäridiplomaatti Max Jakobson päättää 3-osaisen muistelmasarjansa todella suvereenisti, niin kuin konsanaan Suomen YK-lähettiläänä, Ruotsin lähettiläänä ja EVY:n toiminnanjohtajana toimineelta parhaalla näköalapaikalla vuosikymmeniä olleelta monien vaikuttajien tärkeältä yhteistyökumppanilta ja ennen kaikkea presidentti Kekkonen luottomieheltä voi odottaakin.

Nautinnollisella tyyllillä ja viiltävän tarkkanäköisellä analyyksillä ryyditettyä 1970-luvulta aivan meidän aikaamme asti ulottuvaa maamme poliittista tarkastelua on miellyttävää ja vähän jännittävääkin lukea. Jakobsonilla on näet jäänyt joutain hampaankoloon Suomen suomettumisen ajalta, vaikka hän aikanaan näki sen välttämättömäksi maamme edun kannalta suuren ja mahtavan Neuvostoliiton naapurina. Nythän ei enää ole tätä pelkoa ja niin voidaan puhua jo suoraan. Jakobsonhan oli kaikkien Pohjois-Euroopan valtioiden yhteisehdokkaana YK:n pääsihteeriksi, kun Neuvostoliitto veto-oikeudella esti valinnan.

Kirjassa vilahtelee myös siellä täällä silloinen Suomen Maaseudun Puolue, johon asennoituminen tällaisella mahtimiehellä on tietysti vähättelevä. Mainitaan v.1968 presidentinvaalit, josta kirjoittaja mainitsee Kekkonen olleen hyvin katkeran - "edestavastuuttoman demagogin" - Veikko Vennamon oltua ehdokkaana ja saatua jopa 33 valitsijamiestä. Kekkonen oli harmissaan vaalituloksesta eikä siksi suostunut enää ehdokkaaksi v.1974. Jakobsonkin oli tällä kannalla kirjoittanut: "Meillä ei ole poikkeuksellista tilannetta, vaan poikkeuksellinen presidentti." jatkaen: Esimerkkejä siitä, että ikääntyvät valtiomiehet joutuvat oman korvaamattomuutensa lumoihin, ei tarvitse hakea kaukaa."

Presidentin valtapeli oli kovaa. Hän hajotti eduskunnan tammikuussa 1972. Huhtikuussa hän ilmoitti jatkavansa presidenttinä, jos enemmistö niin haluaa, Ja tammikuun 18. oli se häpeän päivä, jolloin poikkeuslailla jatkettiin presidentin virkakautta 4 vuodelta vuoteen 1978, jolloin luvattiin pitää normaalit vaalit. Kun eduskunnan hajoituskaan ei tuonut Kekkonen poikkeuslain taakse toivottua 4/5 enemmistöä, oli Suomen Maaseudun Puolueen eduskuntaryhmä hajotettava puoluetukilakia muuttamalla, jolloin saivat seteliselkäränkaiset palkkionsa kansanvallan riistämisestä. Sitten taas v.1975 presidentti hajotti eduskunnan ja luuli päässeensä yhteen tavoitteistaan, kun Veikko Vennamo jäi Korttesalmen kanssa kahdestaan eduskuntaryhmään. Mutta toisin kävi, kuten hyvin tiedämme!

J.Juhani Korttesalmikin on päässyt kirjaan mukaan eduskuntakyselyllään v.1978, jolloin Neuvostoliiton puolustusministeri Ustinov oli Suomessa vaatimassa Suomen ja Neuvostoliiton välisen sotilaallisen yhteistyön kehittämistä. Tiedotusvälineissä asiasta vaiettiin, niinpä Korttesalmi kysyi eduskunnassa, oliko Ustinov virallisesti tai epävirallisesti ehdottanut yhteisiä sotaharjoituksia, mitä siihen oli vastattu ja aikoiko Suomen hallitus kaikissa olosuhteissa pitää tiukasti kiinni Suomen virallisesta puolueettomuuspolitiikasta. Ministeri Tähkämaa vastasi Kekkonen kaavan mukaisesti, ettei tällaista ehdotusta ollut tehty, mutta sitten hän jatkoi kertomalla seikkaperäisesti, millaisin perusteluin tekemätön ehdotus oli torjuttu. Tällaista tilannekommiikkaa kirjassa on runsaasti.

SMP:n läpimurrosta hallituspuolueeksi v.1983 Jakobson mainitsee, että kun SMP Pekka Vennamon johdolla saavutti vaalivoiton tämä Kekkonen pannaan julistama puolue otettiin hallitukseen SKDL:n tilalle presidentti Koiviston näin elvyttäessä parlamentarismia. Ja idän pelotteluasekin osoittautui vain sisäpoliittiseksi valtakeinoksi, kun presidenttinvaihdos syksyllä 1981 tapahtui täysin "vapaasti" - siis ilman N-liiton pelottelua. Ja se, että nyt uudessa perustuslaissa on presidentiltä viety lähes kaikki valta, on Kekkonen ylipitkän ja keinoja kaihtamattoman vallanpidon jälkiseuraamusta.

Anssi Joutsenlahti,
SMP:n ent.kansanedustaja

Suomen ahkerin kunnanvaltuutettu
Matti Vattulainen 70-vuoden kunnioitettavaan ikään

Joulukuun 28 päivänä oli Joutsenon Lampikankaalla pannu kuumana. Paikkakunnan tunnetuin ja sitkein pienehkö ihmisen puolustaja, rakennusmestari Matti Vattulainen täytti 70-vuotta. Valtuustossa parikymmentä vuotta epäkohtien korjaamisen puolesta taistellut Matti Vattulainen tunnetaan paikkakunnalla lannistumattomana miehenä. Tyypillinen "annos" valtuustokokousta kohti hänellä on 4-5 aloitetta. Lisäksi muuta paperityötä heikompiosaisten puolesta kertyy valtavat määrät. Auttaapa Matti siinä sivussa ihmisiä paperisodan osalta ympäri Suomen. Myös muiden paikkakuntien luottamushenkilöille hän on antanut neuvojaan suuressa mitatakaavassa.

Pohjois-Karjalan Enosta aikanaan Joutsenoon muuttanut Matti Vattulainen on työ- ja koulutustaalustaan huonekalupuuseppä, rakennusmestari ja rakennusalan yrittäjä. Nykyisin hän on eläkkeellä. Perheeseen kuuluvat vaimo ja tytär sekä poika. Lapsenlapsia on kaksi. Joutsenon kunnanvaltuutettuna Matti on ollut vuodesta 1985. Tarkastuslautakunnassa kaksi kautta. Harrastuksina hänellä ovat saunakävely, metsästy, kalastus, marjastus, sienestys ja kotitarveviljely. Mahdollista asettumista ehdolle vielä ensi syksyn kunnallisvaaleis-

Marja-Leena Leppänen, päiväsankari ja puoliso, Auli Kangasmäki ja Hannu Purho.

sa hän on luvannut miettiä tarkkaan. Perussuomalaisen puolueen etu painaa puntarissa paljon, mutta niin alkaa hänen mukaansa pikkuhiljaa painaa myös ikä.

Tehkää aloitteita ja valituksia

Yhteiskunnallisesta valvotumisestaan Matti kertoo värikkäin sanakääntein. - Tein nuorena miehenä metsätöitä. Firman miehet olisivat joka paikassa fuskanneet. Siinä piti olla tarkkana ja pitää puolensa. Vuosien mittaan kuntalaki on tullut tutuksi ja sen ovat vastustajatkin tulleet huomaamaan. Niille epäilijöille, jotka kyselevät kaikkien aloitteiden

tarpeellisuuden perään, Matti vakuuttaa, että sitä varthenan virkamiehet ovat olemassakin, että he hoitavat asioita. -Tuskin aloitteita tarvittaisiinkaan, jos virkamiehet tekisivät ahkerasti töitä ja puuttuisivat epäkohtiin.

Valitusten teko on toinen Vattulaisen bravuurilaji. Ihmiset soittelevat hänelle ja pyytävät apua, usein hankalissa ja monimutkaisissa asioissa. -Maanomistajilla pitää olla oikeus valittaa esimerkiksi kaavamuuutoksista. Valitukset vähenisivät, jos maanomistajia kuunneltaisiin ja heidän mielipiteensä otettaisiin huomioon jo valmisteluvaiheessa.

Saimaankaupunki tulossa

Satojen valtuustoaloitteiden ja valitusten isä, Matti Vattulainen tunnetaan Etelä-Karjalassa myös yhtenä ahkerimmista Saimaankaupungin puolestapuhujana. Haave Imatran, Joutsenon ja Lappeenrannan yhdistämisestä elää Matin mielessä vahvana ja hän on paljon istunut kokouksissa ja seminaareissa asian puolesta.

-Siperia opettaa ja nälkä pakottaa. Saimaankaupunki tulee kyllä. Ajatus on uusi ja radikaali, siksi se aiheuttaa vastustusta. Viimeksi ohjausryhmän kokouksessa oli aistittavissa, että suunta on muuttumassa. (-HP)

Pauli Artturi Luttinen kirjailija, filosofi PerusS:n Uudenmaan piirin varapuheenjohtaja Vantaa kotisivut: www.pauliartturi.net

1. Perusturva takuu jokaiselle ihmiselle.
2. Kotiäitien eläkeasiat kuntoon lastenhoidon ajalta.
3. Joustava eläkkeelle pääsy elämäntilanteen ja työhistorian mukaan.
4. Kohtuullinen vähimmäiseläke kaikille ja indeksisyrjintä pois.
5. Eläkeläisten verotus korjattava oikeudenmukaiseksi.
6. Peruspalvelut palautettava koko Suomeen.
7. Terveystieteelliset kohdalleen: mm. aikuisten hammashuolto korvattava kokonaan.
8. Pörssikeinottelu kuriin. Valtion raha-asiat selvitettävä! Sonera-rahastusta takaisin. Pankkitukimiljardit palautettava ihmisille sille!
9. Henkinen ja fyysinen väkivalta aisoihin.
10. Asunto taattava jokaiselle.

Pauli Artturi Luttinen ennusti - kuten Perussuomalainen - lehdessä on kerrottu, että saamme kolme kansanedustajaa. Pauli Artturi on kertonut lisäksi olevansa Tony Halme -fan ja se on näkynyt jo kuvissammekin lehtemme palstoilla.

Keisarin uudet vaatteet - Populismista

Tänä päivänä kansalaiset ovat tiedon saannin suhteen lähes täysin joukkotiedotusvälineiden armoilla. Tästä seuraa, että yhteiskunnan valta-asemansa muokkaamalla kansalaisten mielipiteitä joukkotiedotusvälineiden avulla.

Keinoja on paljon, mutta yksi kaikkein tehokkaimpia tapoja vaikuttaa mielipiteeseen on saada kansa uskomaan, että on tyhmää ja populistista olla asioista eri mieltä ja esittää uusia luovia näkemyksiä ja ratkaisumalleja. Usein nämä eri tavalla ajattelemaan pyrkivät leimataan myös oikeisto-populisteiksi,

vaikka erimielisyydellä tai asialla, jota ajetaan, ei ole mitään tekemistä oikeiston (siis oman edun tavoittelun) kanssa.

Näin onnistutaan luomaan vaarallista kalskahtava lokerointi, jossa hyvää ja tervettäkin asiaa ajava leimautuu muiden ja vähemmän ymmärtävien tai ajattelevien silmissä ei-toivotuksi henkilöksi.

Vastaanhangoittelevien joukko pienenee erityisesti ja huomattavasti, jos joukon jäsenet onnistutaan leimaamaan tyhmiksi ja yhteiskunnan kehityksen jarruttajiksi vaikkei esim. nykykehitystä voidakaan yksiselitteisesti osoittaa oikeaksi ja vaarattomaksi. Sellaisten ihmisten kanssa ei silloin pidä tai kannata seurustella tai veljeillä, ettei itsekkin tulisi rinnastetuksi heihin.

Hyvä esimerkki opastuksesta oikealle tielle on Keski-suomalaisen päätoimittaja Erkki Laatikainen, joka kirjoituksissaan toistuvasti on opastanut oikeaa suhtautumista kaupunginjohtaja Kettusen erorahoista syntyneeseen jupakkaan: fikset tietävät ja tajuvat, että myöntyminen ja erorahojen maksaminen on ainoa oikea ja reilu tapa selvittää tilanne, mutta tyhmit eivät sitä ymmärrä. "Kultainen kädenpuristus" on haluttu saada hyväksytyksi ja moraalisesti oikeaksi asiaksi laaja-alaisemminkin.

Tässä tulee mieleen H.C. Andersenin satu keisarin uusista vaatteista. Sadussa kukaan ei uskaltanut tunnustaa, ettei pystynyt näkemään keisarille kudottua kangasta. Jos olisi pystynyt, se olisi merkinnyt sitä, että oli kykenemätön hoitamaan virkaansa tai oli muuten vain erityisen tyhmä. Laatikainen virittää tekstillään aivan samanlaisen tunnelman kuin Andersen sadussaan. Se, ken kehtaa suhtautua epäilevästi Kettuselle luvattuun erorahaan, leimataan tyhmäksi kotikaupungin edun vahingoittajaksi. Vastaavasti viisaiden, virkaansa hoitamaan kelpaavien ja kykenevien tulee myötäillä tehtyjä ratkaisuja.

Olen lukenut, että monet jyväskeiläispoliitikot ovat hämillään Kettusen aiheuttamasta tilanteesta. He pysyvät vaiti, koska eivät tiedä, mikä olisi heidän urakehityksensä kannalta viisasta. Toiset yrittävät olla liikaamatta itseään

suojautumalla muiden tekemien päätösten taakse. On varmasti vaikeaa olla rehellinen poliitikko, jos oma etu, yhteiskunnan etu ja moraaliset näkökohdat edellyttävät toisensa poissulkevia ratkaisuja.

Ennen poliitikot olivat voimakkaita persoonia, joilla oli vahvat ja selkeät mielipiteet, joihin äänestäjän oli helppo samastua. Nyt poliitikon ominaisuuksiin kuuluu kyky virrata ajan mukana kareja vältellen, perämiehen ohjeita noudattaen. Tämä on murheellinen tosiasia, joka ei voi olla etäännyttämättä kansaa politiikasta. Eikö tämä sama ilmiö rehota kaikkialla, missä itsekkäästi ajetaan omia intressejä ja missä oma vallanhimo toimii hankkeiden veturina?

Perussuomalaista puoluetta olen usein nähnyt nimitettävän populistiseksi ja sen kannattajia oikeisto-populisteiksi vähän samaan tapaan kuin Itävallan Heideria aikoinaan. Olla kansan puolella, ajaa kansan ajatuksia ja näkemyksiä, vastustaa rahan valtaa, edistää oikeudenmukaisuutta ja tasa-arvoa, rakentaa yhteiskuntaa yhteisen hyvän pohjalta niin, että mahdollisimman monilla olisi hyvä olla: - Se siis onkin populismia.

Olen siis lokeroitu "populistiksi" ja tunnustaudun nyt sellaiseksi avoimesti yllä kuvatuin kriteerein. Mutta en ole oikeisto-populisti, koska ajan asioita, joita oikeisto yleensä vastustaa. Ajan pienen ihmisen asioita ja haluan, että kaikilla olisi hyvä olla. Olen ylpeä populismistani ja se on minua liikuttava keskeinen voimavara. Toivonkin, että mahdollisimman moni meistä uskaltaisi olla rohkeasti yllä mainitussa Perussuomalaisessa mielessä populistiksi.

Eläköön populismi!!! Se on rohkeutta kestää sitä erilaisuuden painetta, minkä hyvien ja ihmisläheisten asioiden edistäminen aina synnyttää itsekkyyden voimien keskellä. Populismissa on siis tärkeä muutoksen mahdollistava voima, jota pitää vaalia. Me tiedämme, etteivät asiat suinkaan ole kohdallaan ja että niitä täytyy muuttaa.

Seppo K. J. Utria, Nurmijärvi

Kirjoita *Vapaa Sana* -palstalle.

Kirjoitukset (paperi ja/tai disketti) tulee lähettää osoitteella:

Perussuomalainen
Mannerheimintie 40 B 56
00100 Helsinki

fax: 09 - 454 0466

sähköposti:
peruss@perussuomalaiset.fi

Kuva: Futureimagebank

EU:n tarpeeton perustuslaki

Itsensä tulevaisuuskonventin johtoon valittaneen eliitin tekemä perustuslaliehdotus torjuttiin HVK:ssa. Jopa ehdotuksen "isä", puheenjohtaja Valery Giscard d'Estaing, ehdotti parin vuoden harkinta-aikaa. Toisten arvioitten mukaan asiassa pitäisi edetä nopeammin, vielä tulevan kevään aikana.

Erkki Toivanen kirjoitti Kotiliedessä 30.12.2003 julkaistussa kolumnissaan keskustelleensa Eurooppa-aatteen "isoisän" Otto von Habsburgin kanssa EU-perustuslaista. Vastauksessaan von Habsburg totesi Manner-Euroopan olevan täydellisinä pidettyjen perustuslakien hautausmaa ja torjui rinnastuksen Yhdysvaltojen perustuslakiin: "USA:n perustajilla oli yhteinen poliittinen tausta, kulttuuri ja kieli. Euroopalla ei ole kansaa."

Jos ei ole kansaa, ei voi olla myöskään kansan hyväksymää perustuslakia. Päätäjien omien valtapyrkimysten toteuttamiseksi kansan nimissä vahvistama säädöstö - käytettiinpä siitä mitä nimeä tahansa - on torjuttava päättäväisesti. Suomi ei voi olla muusta maailmasta erillinen saareke, mutta välttämätön kanssakäyminen muiden maiden kanssa on toteutettavissa valtiosopimuksellakin ilman perustuslain statusta ja siihen sisältyviä valtaoikeuksia. Sopimusta voidaan yhteisymmärryksessä tarkentaa olosuhteitten muuttuessa. Näin on toimittu tähänkin saakka, eikä mikään välttämätön tarve vaadi menettelytavan muuttamista edes EU:n laajentuessa ensi vappuna.

Toivanen viittaa myös konventissa Britanniaa edustaneen Gisela Stuartin lausuntoon: "Tavoitteeksi otettiin poliittisen vallan peruuttamaton siirtäminen Brysseliin, ja unohdettiin konventin tehtäväksi annettu tarpeettomien valtaoikeuksien peruuttaminen." Jäivätkö nämä konventin suomalaisilta edustajilta huomaamatta? Pidettiinkö heitä uutispimennossa? Ainakaan itsevaltaisesti lopullisen ehdotuksen muotoilleeseen puheenjohtajistoon heitä ei kelpuutettu.

Aiheellista on kysyä myös, kenen etua suomalaiset edustajat konventissa valloivat? Ainakin puheenjohtajiston muotoileman yhteisesti sovitusta poikkeavan ehdotuksen allekirjoittamista selitettiin ensin merkityksettömäksi muodollisuudeksi. Sitten HVK:n alkaessa se haluttiinkin tulkita sitoumukseksi, joka esti ehdotuksen avaamisen. Selitys takinkääntöön löytynee halusta ujuttaa ehdotus hyväksytyksi kansalaisten selvästä vastustuksesta huolimatta. Omana osanaan siihen kuului torjua kansanäänestyksen järjestäminen.

Jorma Uski
PerusS:n K-S piirisihteeri
Jyväskylä

Poliittisen vallan kaappaus oli kuitenkin jo lähtökohtaisesti tuhoon tuomittu. Sen varmisti eräiden maiden - mm. puheenjohtajuuden vuoden vaihteessa ottaneen Irlannin - lakisääteinen kansanäänestys. On aivan selvää, että ainakaan irlantilaiset eivät tule ehdotusta hyväksymään. Eivät sitä tulisi suomalaisetkaan hyväksymään, asetettiinpa kansanäänestyksen kysymys millä tavalla tahansa. Omien päättäjien valtopoliittisen pelin vuoksi joudumme nyt turvautumaan muiden maiden vetoapuun.

Tuhoon tuomittu oli myös hanke puolustusyhteistyöksi. Sen toteuttamisen esti ainakin Suomen perustuslaki, joka määrää, että ulkopoliittikkaa johtaa tasavallan presidentti yhteistyötoiminnassa valtioneuvoston kanssa. Eduskunta ei voi luovuttaa presidentille kuuluvaa valtaa ulkopuoliselle instituutiolle. Sitä se ei voi tehdä edes presidentin suostumuksella, koska hänkään ei voi päättää asiasta myös seuraajiansa puolesta.

Tuohon valtaoikeuteensa viitaten Presidentti Tarja Halonen palautti NATO-liitosta haikailleet puhemies Paavo Lipposen ja presidentti Martti Ahtisaaren ruotuun ilmoittaessaan syntymäpäivähaastattelussaan, että jos joku muu taho, kuin valtioneuvosto tekee siitä esityksiä, niin olisi syytä ensin varmistaa presidentin kanta. Halosen sanojen kohde oli selvä ilman puhutteluakin.

On syytä uskoa, että EU:n perustuslakikysymys nousee vielä uudelleen esille. Matti Vanhanen ei voi viedä hallitustaan 2007-vaaleihin epäonnistuneella EU-linjauksellaan. Tämä kysymys nousee varmasti esille myös presidentinvaaleissa 2006, ja jos D'Estaingin arvio kahden vuoden aikalisästä toteutuu, on se niiden keskeisin teema. Vanhasen asemaa ei paranna myöskään se, että myös äskettäin tehty sopimus 141-tuista tulee vuonna 2007 uudelleen tarkasteltavaksi. Kansallinen keskustelu on vain käytävä ennen vaaleja, ei niiden jälkeen.

Kuva: Futureimagebank

Kansa on juhlinut

Itsenäisyyspäiväjuhlallisuudet olivat ja menivät. Meidänkin puolueesta siellä oli toinen toistaan komiampia kansanedustajia puolisoineen. Joskus näinkin. Haastatteluissa otti korvaan RIITTA UOSUKAISEN sanat, joitten mukaan pitää olla iloinen kun kansa jälleen keran juhlii linnassa. Kansa juhlii. Mikä joukko se sitten oli, joka jonotti leipää Hakaniemen torilla? Meidän kansanedustajille muistin virkistämiseksi: älkää koskaan sortuko samantyyppisiin sanailmaisuihin, älkääkä etäänny varsinaisesta kansasta. Elämää on syrjäseudullakin ja se seuraa teidän olettamuksia tiedotusvälineitten välityksellä. Muuten, linnan väkeä voisi kirikkaasti vähentää puolella. Tuskin tuollaisessa tungoksessa on mitään itua ja voiko sitä paljon juhlaiksi sanoakkaan?

Liisa Salmi, Pielavesi

Eri laki Itä-Suomessa?

Onko Itä-Suomen hovioikeudella misio muuttaa Suomen oikeusjärjestelmää. Mitään muuta selitystä en keksi seuraaville ns. tuomioille:

1) Itä-Suomen hovioikeus vapautti kolmen ja puolen vuoden tuomioon tuomitun pedofiilin lakitekniiseen saivarteluun vedoten. Myös uhreille maksettavaksi tuomitut korvaukset mitätöitiin.

2) Aikaisemmin Itä-Suomen hovioikeus myös muutti invalidinaisen raiskausta yrittäneen tuomioon ehdolliseksi mm. tekijän humalatilaa vedoten. Sama Itä-Suomen hovioikeus alensi myös aikaisemmin raiskaajan tuomiota. Lieventävänä asianhaarana pidettiin sitä, että tekijällä oli vakituinen työpaikka. Tuomioksi tuli muistaakseni peräti 70 tuntia yhdyskuntapalvelua

Kim Lindblom, Helsinki

Pitäisikö imagoa kehittää?

PerusS:lla ovat taas tulossa kohta-
lokkaat kunnallisvaalit. Väestön ikäännyttä ja poliittisen mielenkiinnon hiipuminen luovat otollisen pohjan paikallaan polkemiselle. Millaisen kuvan olemme kunnissa antaneet itsestämme? Onko se vanhanaikaista rähjäripoliitointia vai peräti verhon taakse piiloutumista? Kannattaa miettiä, mitä voisi puolueen eteen tehdä, vai onko ainut periaate oman aseman ja vallan säilyttäminen. Raskassoutuista esiintymistä äänestäjät tuskin jaksavat katsella loputtomiin.

Huolestunut

Rappeuttavaa puoluetukea korotetaan - Perussuomalaiset hävisivät eduskuntaäänestyksen

Kuva: Tommi Laukkanen / Graafinen Hintaveistämö

Eduskunnan käsitellessä hallituksen esitystä valtion talousarvioksi vuodelle 2004 käytti kansanedustaja, PerusS:n puheenjohtaja Timo Soini puoluetukiasioista seuraavan puheenvuoron todeten heti puheenalussa: Tässä on käsitellyssä valtioneuvoston pääluokka, johon liittyy rappeuttavat puoluetukirahat ja puoluetukilaki. Haluan hieman taustaa kertoa, miksi tämän asian näen niin pahan kuin näen.

Kekkonen valittiin poikkeuslailla

Edustamani yhteiskunnallinen liike hajotettiin rahan voimalla 1970-luvulla. Puoluetukilaki on vielä siinä rappeuttavassa muodossaan kuin se silloin tehtiin tilaustyönä, jotta presidentti Urho Kekkonen saadaan poikkeuslailla valittua presidentiksi vuonna 73. Silloin tehtiin rappeuttava puoluetukilain muutos, joka merkitsee sitä, että laissa vielä tänä päivänäkin lukee, että jos puolet tai enemmän eduskuntaryhmästä loikkaa toiseen puolueeseen ... (Välihuuto vasemmalta) - Ei meillä ole vaaraa, minä puhun nyt periaatteesta, jos tällainen vaara on, niin ehkä sitten siellä vasemmalla suurempi kuin oikealla - mutta tällainen säännös tehtiin ja tämä on vieläkin voimassa.

Vennamolaiset olivat oikeassa - Seteliselkäranskaisille siirrettiin Kekkonen - uudelleenalintatueksi

Minä lähdän siitä, että jos tällaisia rappeuttavia puoluetukirahoja maksetaan, niin maksetaan ne sille puolueelle sitten, mistä tämä mainittu edustaja on tullut sisään. Tämä poikkeuslaki on häpeä meidän kansanvallassamme,

sen myöntävät nyt kaikki. Aikoinaan sen tiesivät Vennamot, Kortessalmet, Rainiot, muutama kokoomuslainen, etupäässä kokoomuskin oli silloin rappiolla ja vasemmisto täysin rappiolla ja keskusta. (Ed. Zyskovicz: Rappiolla on hyvä olla!) Eli tämä on se tausta. Minä olen 20 vuotta odottanut, että pääsen tästä asiasta tältä kateederilta sanomaan ja tuomaan ne terveiset, että me vennamolaiset olimme oikeassa tässä asiassa. Meidän sanomamme on, että tämä rappeuttava puoluetukilaki pitäisi muuttaa tältä kohdalta.

Jätetään puoluetuki korottamatta - Miksi kansan vaaliäänät unohdetaan?

Sitten on, arvoisa puhemies, toinen asia, pitääkö näitä puoluetukia ylipäättään maksaa, eli pitääkö kansan rahoittaa omaa aivopesuaan. Se on tietysti filosofinen kysymys. En lähde siitä jankuttamaan muuta kuin siltä osin, että kun nyt esitetään puoluetukirahojen korottamista 1.181.000 eurolla, niin esitän, että se korotus jätetään tekemättä.

Puoluetuki maksetaan vain valittujen kansanedustajien mukaan, ei vaaliäänien mukaan

Tämä korotus on tarpeeton. Me olemme täällä puhuneet koko syksyn, mitä tarvitsevat vammaiset, mitä tarvitsee lastenpsykiatria, mitä tarvitsevat maanviljelijät, mitä tarvitsee rauhantyö, mitä tarvitsevat monenmoiset, ja olemme sanoneet, että pitää tinkiä, ei ole rahaa, mutta puolueillemme me myönnämme, siis itse itsellemme, rahaa, taustayhteisöillemme rahaa tästä vaan sormen näpytyksellä, tähän löytyy konsensus, tähän löytyy ilmeisesti konsensus kommunisteista kokoomukseen, tähän löytyy yhteistyö. Tätä minä kyllä ihmettelen. Suljettu kerho myöntää itselleen etuja, eli puolueet, jotka ovat tänne eduskuntaan päässeet, vain ne saavat tätä puoluetukea päänuppiluvun mukaan, eivät puolueet, joilla ei ole kansanedustajia, niille ei puoluetukia makseta. Eikä sitä makseta äänimäärien mukaan, vaan päänuppiluvun mukaan. Tämä on se tausta ja tämän takia minä en tätä hyväksy ja sitä varten olen tehnyt esityksen, että nyt saa jokainen kansanedustaja tässä tuntuksa paljastaa.

Kyllä kansa tietää eduskuntarappion

Minulla on toinenkin esitys, kohta 3, eli 1,9 miljoonaa euroa on muotoiltu Euroopan parlamentin Suomen vaalien tiedotustoimintaan tarkoitettua määrärahaa. Mitähän se mahtaa olla? Kansankielellä se on eurovaalitukea, koska EU on sellaisessa konkurssissa, että sen kilpeä ei kiilloteta 1,9 miljoonalla eurolla. Sitä saa tiedottaa vähän tavattoman paljon, mutta se ei siitä paljon tiedottamalla parane. Kysymys on siitä, että EU-vaalit ovat tulossa kesällä ja kansa pistetään nyt maksamaan ne vaalit. Siitä tässä on kysymys. Ylimääräinen tuki, jotta pääsee taas vanhat valtapuolueet paremmista asemista eteenpäin, ed. Elon puolueelle kaksikymmentä kertaa enemmän kuin meille. Tämähän se on semmoinen sopiva demokratia, että päänuppiluvun mukaan. (Ed. Elo: Isompi puolue!) - Isompi puolue, isommat rahat ja kansalle teidän tukemisesta seurauksena isommat ongelmat myöskin, että näinhän tämä. (Ed. Elo: Kansan parasta tässä hoidetaan, edustaja Soini!) - No, kyllä te kovasti yritätte, kyllä kansa tietää tietysti, en minä sitä halveksi, että sosialisteja täällä näin paljon on. Se on kansan tahto, vaikka se minulle kipeää ottaakin, ihan henkilökohtaisesti.

Kansan älykyyttä aliarvioidaan

Tämä on EU-parlamentin Suomen vaalien tiedotustoimintaan tarkoitettu määräraha. Oltaisiin nyt rehellisiä, sanotaan, että se on puoluetukea eurovaalien käymistä varten eikä lopeteta tällaisia momenteja. Tämähän on kansan älykkyyden aliarvioimista.

Pöytä puhtaaksi - Rappion merkit pois

Kaiken kaikkiaan, arvoisa puhemies, tässä on nyt rapsakat esitykset, joiden puolesta pääsee äänestämään. Erityisesti haluan vielä painottaa, että puoluetukilaki, sen menneisyys on näin hämähä nuorille kansanedustajille. En tiedä, edustajat Sinnemäki ja Meriläinen, tiesittekö te tätä historiaa, kuinka rappeuttava ja kuinka ostotoimintaa täynnä se on. Eli voidaan vaikka yhdessä sitten tehdä toisenlainen puoluetukilaki, kyllä puolueita tukea voidaan jos eduskunnan enemmistö niin päättää, mutta otetaan tällaiset historialliset rappion merkit sieltä pois ja lähdetään puhtaalta pöydältä.

Alpo Ylitalo

Puoluehallituksen jäsen
PerusS:n Keski-Pohjanmaan piirin
puheenjohtaja
Kokkola

Vakavaimmeisiä metsänomistajia koolla Kärsämäellä

Pienten suomalaissahojen puunhankintaa Venäjältä on vaikeuttanut se, ettei kuitupuulle ole sijoituspaikkaa. Vuodenvaihteessa siellä astuu voimaan laki, joka estää pyöreän sahapuun viennin maasta. Suomalaisten suuryhtiöiden on helpompi toimia Venäjälläkin, kun ne tuovat siltä saamansa kuitupuun Suomeen jalostettavaksi. Suurilla kuljetusmäärillä ne pystyvät neuvottelemaan myös edullisemmat rahat. Kotimaan rautatien raja- ym. rahat saattavat muodostaa esteen pienille sahoille.

Suomessa harvennushakkuun tuottamalle puulle ei ole kohtuuhintaista kysyntää. Täten työstä saava palkka ei kannusta metsänhoitoon, ellei energian hinnannousu tms. avaa kuitupuulle lisämarkkinoita. Halpa venäläinen tuontipu on uhka myös suomalaiselle metsänhoitotyölle. Metsänomistajan on joka tapauksessa tehtävä huonopalkkainen hoitotyö, jos mieli joskus saada myyntiin arvokkaampaa puuta.

Lakkoilusta tuskin on apua puolustuskyvyttömille metsänomistajille, enempää kuin voimansa tunnossa eläville paperityöläisillekään. Jokainen teollisuudelle aiheutettu lisäkustannus heikentää myös metsätiliä. Työtuomioistuimen laittomaksi toteama lakko painostaa teollisuutta kehittämään työpaikkoja vähentävää automaatiota. – Sodat kehittävät aseita. Vähennyskelpoiset koneinvestoinnit syövät kiristyvän kilpailun työpaikkoja ja vähentävät myös arvonlisävero- ja muiden valtion verojen kertymiä. Lakkoilu lisää kustannuksia, mistä johtuen osallistujat sahaavat poikki oksaa, jolla he itse istuvat.

Olisikohan hyödyllisempää istuutua edes lainvastaisen lakkojen ajaksi yhteiseen neuvottelupöytään miettimään, miten työpaikat säilyisivät ja jopa lisääntyisivät. Yhteistyö voisi olla mahdollisuus myös uusien työpaikkojen syntyyn nyt, kun suuren sahatuon saatavuus vaikeutuu entisestään. Globaalissa yhteiskunnassa meidän tulee pikemmin olla saman joukkueen jäseniä, kuin pelata toisiamme vastaan.

Metsäteollisuus luopui metsistä, koska ne tuottivat rahalle liian huonon koron. Kuitupuun hinta on nyt tosi huono, koska markkinoilla ei ole imua. Suuren sahapuun väheneminen on lopettanut joukon sahoja. Niinpä metsäjättien investointihalukkuus suuntautuukin Karjalaan ja Venäjälle. Siellä on myönnetty tähän saakka sahapuulle vientilupa, kunhan kuitupuukin on käynyt kaupaksi. Lisääntyvä sahaus lisää kuitupuuta niin paljon, ettei Venäjän teollisuus voi käyttää kaikkea, vaan sitä tuodaan Suomeen. Kuitupuun tarve tyydytetään tuontipuulla. Näin venäläinen puu pitää suomalaispuun hintatason matalana.

Kuva: Futureimagebank/Peter Fagerström

Harri Lindell

Satakunnan piirin
puheenjohtaja,
PerusS:n puolueen
varapuheenjohtaja
Huittinen

Lääkärikoulutukseen mieskiintiöt pakollisiksi!!

Lääkäripula koettelee varsinkin pieniä kuntia ja kaupungeja rankalla kädellä. Pienet paikkakunnat joutuvat turvautumaan isoon palkkaporkkanaan houkutellessaan tyhjiille vakanssipaikoille osaavia lääkäreitä. Lain-säädannössähän henki on se, että kaikki hoitoa tarvitsevat henkilöt on hoidettava, ketään ei saa jättää ilman asianmukaista hoitoa.

Lääkärikoulutukseen hakeutuvista suurin osa on naispuolisia henkilöitä. Valmistuneiden lääkäreiden haaveena on saada työpaikka jostakin suuresta kaupungista, jossa on erilaisia kunnallisia palveluita kävelymatkan päässä. Muusta kulttuuritarjonnasta puhumattakaan, jota suurissa kaupungeissa on joka lähtöön ja makuun.

Kuva: Futureimagebank

Naisten kynnys lähteä maaseutupaikkakuntiin vakituisen työhön on mielestäni huomattavasti korkeammalla kuin miesten. Ehdotankin lääkärikoulutukseen viidenkymmenen prosentin mieskiintiötä.

Haluan pienten paikkakuntien saavan lääkäripaikkansa täytettyä, ilman kunnalle kalliiksi tulevia maaseutulisiä. Miesten sijoittuminen lääkärin virkoihin pienille paikkakunnille on huomattavasti helpompaa ja yhteiskunnalle taloudellisempaa kuin naisten.

Yhteiskuntahan ei voi lähteä sanelemaan paikkoja, joihin valmistuneen henkilön pitää mennä töihin, se on ja tulevaisuudessakin pitää olla vapaaehtoista. Kiintiömällä miespaikat lääkärikoulutukseen voimme vain ohjailta mahdollista sijoittumishalukkuutta.

Muut tiedotusvälineet

Kuva: Futureimagebank

IT-näkymät valoisia

Ennen jonotettiin korttelin ympäri Informaatio Teollisuuden (IT) pörssi-osakkeita. Nyt kun nuo vanhanaikaiset IT-firmit ovat menettäneet merkittävän osan pörssi-arvostaan tai suorastaan joutuneet konkurssiin, on uusi IT-aalto taas käynnissä. IT-lyhenteen merkitys on tosin vaihtunut: Nyt todetaan IT- eli irtisanomisteollisuuden suhdannenäkymien olevan hyviä. Yli puolet alan yrityksistä uskoo uudenmuotoisen IT-tuotantonsa kääntyvän entistä kovempaan kasvuun ensi vuoden alkupuolella.

Tshernobylin onnettomuus 1986 paljasti, että Suomessa ei ollut varauduttu kriisitilanteiden vaatimaan tiedonvälitykseen. Ongelmia oli sekä viranomaisorganisaatioiden sisäisessä että keskinäisessä tiedonvälityksessä, eikä valtionhallinnon ulkoinenkaan tiedotustoiminta onnistunut. Myös toimittajat saavat pyyhkeitä asiantuntemattomuudestaan. (SMP:n eduskuntaryhmä Veikko Vennamon johdolla oli räjähdysketkellä ydinvoiman vastaisella marssilla Mannerheimintieellä Helsingissä yli 3.000 muun kansalaisen kanssa.)

Kevään 1948 kriisin taustana oli kylmän sodan kiristyminen. Konkreettisenä kriisin syykkeenä olivat Neuvostoliiton käynnistämät neuvottelut YYA-sopimuksesta sekä samanaikainen uhka kommunistien vallankaappauksesta ja siihen ehkä liittyvästä Neuvostoliiton interventiosta. Paasikiven kannalta oli melko samantekevää, kuinka uskottavia erilaiset varoitukset olivat. Oli tarpeen näyttää sekä ulkomaille että kotimaassa kansalaisille, että vaaraa pidettiin todellisuena ja toimet mitoitettiin sen mukaan. Paasikivi selvästi liioitelti kaappausuhkaa näyttääkseen voimansa ja saadakseen kommunistit lähestyvien eduskuntavaalein alla huonoon vaaloon. Paasikiven ”kriisinhallinta” onnistuikin mainiosti keväällä 1948. Kommunistit kärsivät vaalitappion.

Vuoden 1961 noottikriisistä, jolla Honka-liitto kaadettiin, ei paljastu mitään uutta. ”Nootin tarkoituksena oli vaikuttaa useampaankin asiaan. Yleistilanteen kehitys vaikutti myös Neuvostoliiton johdon päätökseen ratkaista asia keskusteluilla Novosibirskissä.” (Kansan suussa Suomessa leikkailtiin tuolloin: Kun Novosibirskissä ammuttiin villisikoja, niin Suomessa kaatui Honka eli Nootti oli tilaustyötä Kekkonen uudelleen valitsemiseksi. Yllättävää on, että Kekkonen valinta kansanvallan vastaisesti poikkeuslailla 1974, ei ylitä Ulkopoliittisen instituutin tutkijoiden mielestä kriisikynnystä, vaikka jopa silloinen pääministeri Kalevi Sorsa muistelmissaan näkee asian toisin.

(Suomi ja kriisit – Vaaran vuosista terrori-iskuihin -tutkimus, Ulkopoliittinen instituutti, lokakuu 2003)

Karjalainen kumoon, tuki Kekkoselle. Kaikkivaltias **Urho Kekkonen** oli kieltäytynyt enää asettumasta ehdokkaaksi presidentinvaaleissa. Suomen piti neuvotella sopimusjärjestely Euroopan talousyhteisön EEC:n, josta oli kehittyvä Euroopan unioni, kanssa. Suomi neuvotteli korkeapainella Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokousta (Etyk) Helsinkiin, yritettiin ratkaista kahden Saksan tunnustamisesta aiheutunutta diplomaattista ongelmaa, kommunistit taistelivat hegemoniasta ammattiyhdistysliikkeessä ja Neuvostoliitto ahdisti Suomea kahdella tavalla. Mahtava itänaapuri halusi nakertaa Suomen puolueettomuutta ja painosti Suomea sotilaalliseen yhteistyöhön. Kaiken yllä leijui presidenttipeli, jota Sorsa pitää ikuisena niin kauan kuin tuo tehtävä on olemassa. **Sorsa käy lävitse myös kehityksen, joka johti poikkeuslakiin Kekkonen valitsemiseksi nelivuotiselle kaudelle 1974–78. Se edellytti maaseudun puolueen eduskuntaryhmän hajottamista.** Sorsa mainitsee presidentin ja Smp:n oppositiojohtajan **Artturi Niemelän** neuvottelun, jossa asia ilmeisesti sovittiin. Kekkonen päiväkirjasta puolestaan käy ilmi presidentin oma aktiivisuus, jolla ryhmästä irronneet saivat puoluetuen mukaansa. Päiväkirjan mukaan Kekkonen itse kirjoitti asiaa koskevan pykälän, jonka hallitus ajoi eduskunnassa lävitse. Sorsan mielestä poikkeuslaki oli jälkepäinkin välttämätön EEC-ratkaisun saamiseksi. Jos tuo ratkaisu edellytti poikkeuslakia, se kelpasi Sdp:lle, eikä Sorsa uhraa ajatuksia poikkeuslain kriittiselle

tarkastelulle kansanvallan syrjäyttämisen näkökulmasta. Pitkin matkaa piikkejä sinkoilee myös **Mauno Koivistolle**. Sorsa antaa Koiviston toiminnasta kuvan, jonka mukaan tämä edusti pääsääntöisesti vain itseään ja edisti vain omaa pyrkyään.

(HS:n päätoimittaja **Janne Virkkunen arvostellessaan ent pääministeri Kalevi Sorsan ”Kansankoti ja punamulta” –muistelmateosta, Helsingin Sanomat 20.11.2003**)

Uusi Perustuslaki muuttaa EU:ta olennaisesti.

Euroopan unioni muuttuu olennaisesti uuden perustuslain myötä. Jos syntyy EU-lain ja maamme lain tai perustuslain välinen ristiriita, EU-laki on voimakkaampi. EU muuttuisi myös oikeushenkilöksi.

(EU:n entinen oikeusasiamies **Jacob Söderman, Uutislehti 100, 27.10.2003**)

Tuleva EU:n perustuslaillinen sopimus [=perustuslaki] vaatii mahdollisesti Suomen perustuslain muuttamista. (Eduskunnan pääsihteeri **Seppo Tiitinen, Kainuun Sanomat, 28.10.2003**)

Zirinovski haikailee osia Virosta.

Äärinationalistinen venäläispoliitikko Vladimir Zirinovski vaatii Narvan ja Tarton liittämistä Venäjään. Narva ja Tartto on otettava Virolta, ne ovat venäläisiä kaupunkeja. Heille [virolaisille] pitäisi jättää vain Tallinna ja Pärnu. Jos liberaalidemokraattinen puolue pääsee valtaan joulukuisissa parlamenttivaaleissa, Venäjä ehdottaa rajalinjan siirtämistä lähemmäksi neuvotteluissa Viron kanssa.

(Virolainen Postimees-lehti 28.10.2003)

Isot matkustaja-alukset pakenevat Suomen verotusta.

Pienet matkustaja-alukset ovat siirtyneet joukolla halvempien lippujen alle. Nyt vuorossa ovat isot risteilijät. Merimies-Unioni perää varustamoilta isänmaallisuutta, jotta matkustaja-alukset purjehtisivat vastaisuudessa Suomen lipun alla.

(UP / Kansan Uutiset, 30.10.2003)

Oikeusprosessien suurin ongelma on liiallinen hitaus.

Asianajat pitävät hitautta suurena ongelmana oikeusprosesseissa. Rikosjutuissa merkittäväksi pulmaksi nähdään myös vastaajien poissaolot, jotka johtavat usein käsittelyjen peruuntumiseen. Moitteita saa myös tuomareiden käytäntöjen erilaisuus. Vaihtelua on esim johdattelevien kysymysten sallimisessa, esitutkimateriaalin käsittelyssä ja sovintojen edistämisessä. Tuomarit puolestaan moittivat asiamiesten puutteellista osaamista, joka näkyy esim jäsenlehtämättöminä ja liian pitkinä haastehakemuksina ja oikeudenkäyntiaineiston paisumisena.

(Oikeuspoliittinen tutkimuslaitos, lokakuu 2003)

Talousrikollisuudesta koituu yhteiskunnalle vuosittain noin 5 miljardin euron vahingot. Talousrikollisuuden takia valtiolta jää vuosittain saamatta arviolta 2-2,5 miljardin euron verotulot. Lisäksi talousrikollisuus liittyy aiempaa tiiviimmin järjestäytyneeseen rikollisuuteen. Talousrikollisuuden torjunta on kannattavaa, sillä vuyonna 2002 poliisin takaisin saama rikoshyöty oli yli 30 miljoonaa euroa eli yli 75.000 euroa jokaista talousrikostutkijaa kohden.

(Metro, 08.11.2003)

Optiojärjestelmät eivät ole useinkaan edistäneet avainhenkilöiden sitoutumista yritykseen. Mutta ovat ne yleensä sitoututtaneet yritysten rahat avainhenkilöihin.

(Päätoimittaja **Jrjö Rautio, Kansan Uutiset, 11.11.2003**)

Berlusconi potkii taas aisan yli.

Italian pääministeri Silvio Berlusconi antoi uuden näytön sopimattomuudestaan EU:n puheenjohtajanaan johtajaksi horjuttamalla taas kerran EU:n yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Berlusconi on alkanut tukea voimakkaasti kasvavan sisäisen ja kansainvälisen kritiikin kohteeksi joutunutta Israelin pääministeriä Ariel Sharonia, joka oli vierailulla Roomassa. Edellisellä kerralla Berlusconi häiriköi, kun Roomassa oli Venäjän presidentti Vladimir Putin, ja EU joutui oikai-

semaan, etteivät Berlusconiin sanat edusta EU:n kantaa. EU:n yhteisellä rintamalla on paljon annettavanaan Lähi-idän rauhan toteutuksessa, ja sen sabotoiminen edistää vain väkivallan kannattajia. Sovintoon yrittäminen on nytkin mahdollista, koska jopa Israelin turvallisuuskoneisto puolustusvoimain komentajaa ja turvallisuuspalvelu Shin Betin entisiä johtajia myöten on alkanut epäillä Israelin voimapolitiikan mielekkyyttä.

(Helsingin Sanomat, pääkirjoitus 20.11.2003)

Autoverotus ja yli 23.000 valitusta ahdistavat tullia.

Käytettyjen tuontiautojen verotus ja veropäätöksistä tehty valtavat valitusmäärät ruuhkauttavat pahasti tullin töitä. **Tammilokakuussa** tulli antoi veropäätöksen yli 27.000 käytetystä tuontiautosta. Valituksia se on saanut vuoden 1999 alusta tekemistään päätöksistä reilusti yli 23.000 valitusta. Niistä se on ratkaissut parituhatta. Muutoksenhakijat ovat saaneet veroja takaisin. Uusi autoverolaki tuli voimaan 15.05.2003. Sen jälkeen tulli on tehnyt 30.000 veropäätöstä, joista on tehty 450 valitusta tai oikaisuvaatimusta. Autoverotukseen on siirretty väkeä rikostorjunnasta, mikä haittaa rikosten ehkäisyä.

(Helsingin Sanomat 24.11.2003)

Suomen ylioppilaskuntien liitto SYL on pettynyt valtiovarainministeriön ensi vuoden budjettiesitykseen, koska siihen ei sisälly opetusministeriön esittämää opintotuen korotusta. Opetusministeriö ehdotti 10 miljoonan euron lisäpanostusta opiskelijoiden asumislisään ja 25 sentin korotusta jokaisen opiskelijan ateriatukeen. Opiskelija-aterian hinta nousi elokuun alussa, ja kun korotusta tukeen ei tule, opiskelijoiden asema heikkenee.

(Helsingin Sanomat 05.08.2003)

EU:n valtiovarainministerit oikeuteen

EU:n komissio päätti 13.01.2004 haastaa jäsenmaiden valtiovarainministereistä koostuvan ministerineuvoston eli Ecofinin oikeuteen. Komissio haluaa selvittää rikkoivatko ministerit EU:n perussopimusta jättäessään vakaus- ja kasvusopimuksen ehtoja rikkoneet Ranskan ja Saksan ilman kurinpitotoimia. Komission mielestä kurinpitotoimet olisi pitänyt aloittaa. ...EU-lainsäädäntöön kuuluu olennaisena osana, että EY-tuomioistuin on elin, joka viime kädessä päättää, mitä säädöksillä tarkoitetaan. Laillisuusvalvonnan lisäksi tuomioistuin arvioi sitä, miten lainsäädäntö tukee yhteisön tavoitteita... EY-tuomioistuimen ennakkopäätökset menevät ohi jopa kansallisten perustuslakien.

(Talous-Sanomat 15.01.2004)

Eurovaaleihin päteviä ehdokkaita. Äänestäjien kannattaisi ottaa huomioon se, jos meppi ajaa mieluummin rallia Afrikassa kuin tekee hyvin palkattua työtään Brysselissä. Puolueet puolestaan heikentäisivät entisestään arvovaltaansa nimeämällä tärkeisiin vaaleihin heppoisia ehdokkaita.

(Iltalehti, 15.01.2004)

EU-komissio lopettaisi muuttoautojen verotuksen.

EY-tuomioistuin on ryhtynyt käsittelemään KHO:n pyynnöstä muuton yhteydessä Suomeen tuotavan auton verokohdelusta koskevaa kiistaa. EU:n komissio tukee siuntiolaisen naisen vaatimusta, jonka mukaan toisesta EU-maasta Suomeen tuotavasta autosta ei tarvitse enää Suomessa maksaa veroa. Nainen oli tuonut Suomeen henkilöauton Saksasta vuonna 1999. Auto oli ostettu vuonna 1995. Kysymys koskee direktiiviä 83/183/ETY, joka tarjoaa kaksi vaihtoehtoa. Kohta 1 määrää, ettei EU-maasta toiseen muuttavan ihmisen omaisuudesta saa kantaa liikevaihtoveroa, valmisteveroa eikä muita kulutukseen kohdistuvia veroja. Kohdan 2 mukaan ”direktiivi ei kuitenkaan koske tämän omaisuuden käytöstä maan alueella kannettavia erityisiä ja / tai kausiluonteisia maksuja ja veroja, kuten esimerkiksi autojen rekisteröinnistä kannettavia maksuja, tieliikennemaksuja ja televisiolupia”. Nyt KHO kysyy, kumpaan ryhmään muuttoautoista kannettava vero kuuluu. Jos se on kohdassa 1 tarkoitettu vero, sitä ei saisi periä.

(Helsingin Sanomat, 16.01.2004)

Julkisuuslainsäädäntö remonttiin

PerusS:n eduskuntaryhmän puheenjohtaja, kansanedustaja Raimo Vistbacka piti PerusS:n ryhmäpuheenvuoron eduskunnan käsitellessä 26.11.2003 lähetekeskustelussa asiaa: Valtioneuvoston selonteko julkisuuslainsäädännön kokonaisuudistuksen täytäntöönpanosta.

Kansalaisten oikeus ja mahdollisuus saada viranomais- taholta tietoa heitä itseään koskevista asioista ja tiedoista on kansanvallan kannalta erittäin merkittävä asia, sillä kansalaisia koskevia tietoja rekisteröivät lukuisat niin valtion kuin kuntienkin viranomaiset kuin myös erilaiset muut rekisterejä ja arkistoja ylläpitävät laitokset. Ennen vuonna 1998 hyväksytyä uutta julkisuuslainsäädäntöä voimassa ollut asiakirjajulkisuuslaki johti varsin kirjavaan ja hajanaiseen käytäntöön, joka usein johti viranomais- tahosta riippuen kirjaviin tulkintoihin asiakirjan julkisuudesta. Kuvaavaa onkin, että nyt tarkastelussa oleva julkisuuslaki johti yli 120:n eri säädöksiin sisältyneen salassapitosäännöksen kumoamiseen. Näin ollen 1. päivänä joulukuuta 1999 voimaan tullut julkisuuslainsäädäntö oli tarpeellinen ja tervetullut lakiuudistus.

Kansalaisnäkökulma uupuu

Hallituksen selonteossa käsitellään laajasti, perusteellisesti ja, voi sanoa, jopa ansiokkaasti sitä palautetta ja selvitysten kautta saatua tietoa, jota uuden lainsäädännön toimivuudesta on saatu sen voimassaolon kahdelta ensimmäiseltä vuodelta. Tarkastelujakso on vielä varsin lyhyt. Aineisto lakiuudistuksen toimivuudesta on saatu lähinnä viranomaiskyselyistä, tilastoista ja eri oikeusasteiden päätöksistä sekä valvonta- ja valitusviranomaisten tiedoista. Valitettavaa ja lakiuudistuksen toimivuuden tarkastelun kannalta ongelmallista on se, että selonteossa kansalaisnäkökulma uuteen julkisuuslainsäädäntöön jää vähälle huomiolle verrattuna viranomaisnäkökulmaan. Olen naistahan mielestäni juuri olisi ollut lakipaketin toivuutta tarkasteltaessa juuri se, kokevatko kansalaiset uuden lainsäädännön aikai-

sempaa käytäntöä parempana ja toimivampana vai eivät. Tämän takia joudumme osittain puhumaan vain oletetun tietämyksen turvin.

Lukuisat tutkimukset ja laaja eri lähteissä esiintyvä kansalaismielipide antavat uuden julkisuuslainsäädännön toimivuudesta huomattavasti hallituksen nyt käsiteltävänä olevassa selonteossa annettua heikomman kuvan. Lähes päivittäin saamme lukea lehtien yleisönosastoista kirjoituksia, joissa arvostellaan eri viranomais- tahojen kansalaisia itseään koskevien tietojen pih- taamisesta tai suurelle yleisölle kiinnostavien hankkeiden tausta-aineiston salaamisesta.

Natura-hanke salattu myös kansanedustajilta

Eräs hyvä esimerkki tästä on mielestäni EU:n jyräämä Natura-hanke, jonka laajaa valmisteluaineistoa varjellaan kuin valtiosalaisuutta.

Tuntuu selonteossa kehitun julkisuuslainsäädännön kannalta erikoiselta, että edes kansanedustajalla ei ole oikeutta saada yksilöityjä tietoja viranhoitoaan varten mainittua hanketta koske- vasta lomakkeistosta, mikä sisältää Suomen ehdotuksen ja ilmoituksen Euroopan unionin Natura 2000 -verkostoon. Vielä oudommaksi viranomaisten salaamis- päätöksen tekee se, jos pitää paikkansa, että sitä perustellaan tiedoilla joidenkin mukaan uhanalaisten ötököiden tai kasvien elinpaikoista. Kaiken huippuna myös ylin hallintotuomioistuimien korkein hallinto-oikeus (KHO) on siunannut tämän linjauksen. Perustellusti voidaan siis kysyä, mitä merkitystä julkisuuslailla on, jos siitä huolimatta viranomaiset voivat esteettä salata tällaisia tietoja, jotka eivät edes koske ketään yksittäistä kansalaista ja jotka olisivat tarpeen muun lainsäädännön valmistelu- ja päättämistyössä.

Salaseurailu kukoistaa

Toinen vastaava ihmetystäni herättävä salailun siunaaminen on vapaamurarijärjestöä koskevien tietojen pimittäminen. Olen toistuvasti yrittänyt saada tietoja kyseisen järjestön jäsenkunnasta, jopa istuvan ministerin pyytämänä, mutta pyynnöt on evätty siitäkkin huolimatta, että ne olisivat olleet tärkeitä selvittäessä oikeuslaitoksemme puolueettomuutta koskevia hyvä veli -kytkösepäilyjä. Onko jonkun salaseuran yksityisyys tuomioistuimemme puolueettomuutta tärkeämpi asia?

Laissa hyviäkin puolia

Luonnollisesti on esimerkkejä ja tietoja julkisuuslainsäädännön myönteisistäkin vaikutuksista. Yhtenä esimerkkinä voin mainita edus-

kunnan oikeusasiamiehen päätökset, joilla hän totesi Terveystieteiden tutkimuskeskuksen menetelleen virheellisesti evätessään kansanedustajan pyynnön saada erään henkilön kanteluasiat käyttöönsä tutkiakseen hänen asiaansa. Tapauksia on luonnollisesti enemmänkin, mutta tässä on mielestäni hyvä esimerkki lain toivuudesta.

Vakuutussektori pullonkaulana

Vaikka selonteossa korostetaankin lain toimineen myös vakuutuslaitoksissa ja esitetään siitä esimerkki yhden tapauksen osalta päätöksentekoon osallistuneiden lääkäreiden henkilöllisyyden julkistamismahdollisuudesta, katson kuitenkin vakuutussektorin olevan yhden pahimmista pullonkauloista, ellei pahin, kansalaisten tiedonsaantioikeuden kannalta. Korkein hallinto-oikeuskin on hiljattain antamassaan tuomiossa selvittänyt asiakkaan oikeuksia saada tarkempia tietoja häntä itseään koskevasta asiasta ja asiaa käsitelystä henkilöistä.

Päätökset eläkkeistä ja muista hakemuksista tehdään kuitenkin edelleen salamyhkäisesti niin kutsuttujen asiantuntijalääkäreiden lausunnon perusteella henkilöä näkemättä ja välittämättä potilasta vuosikausia hoitaneiden maan parhaiden asiantuntijalääkäreiden laajoista tutkimuksista. Lisäksi päätökset perustellaan huonosti tai ei ollenkaan, mihin selonteossakin on ansiokkaasti puututtu. Tähän viranomais- tahojen tekemien päätösten perusteluvelvollisuuteen puututaan, kuten sanoin, selonteossa, mutta mielestäni siihen liittyvien ongelmien laajuutta ei kuitenkaan tiedosteta tai haluta tunnustaa kokonaisuudessaan.

Karpo kokenut pakoilua, vaikenemista ja asian kiertelyä

Toimittajat ovat eräs tiedonsaannista riippuvainen taho maassamme. Selonteon mukaan he ovatkin tehdyssä selvityksessä suhtautuneet osin kriittisesti uuden julkisuuslainsäädännön toimivuuteen. He katsovat ongelmaksi viranomais- tahojen salassapitosäännösten liian laajaa tulkintaa salassapito- perusteiksi. Myös viranomaisten lain tuntemusta epäillään ja heidät koetaan

epävarmoina ja liian varovaisina tulkitsemaan lain soveltamista käytännössä. Lain koetaan myös olevan liian epäselvä ja johtavan siksi tulkintaongelmiin. Joissakin tapauksissa tämä varmasti pitääkin paikkansa, kun julkinen sana haluaa perusteellisesti selvittää jonkin asian taustoja ja eri viranomaisten toimia sen suhteen. Mieleeni tulee eittämättä ensimmäisenä toimittaja Karpon usein saama kohtelu hänen selvittäessään jotakin kansalaista koskevaa viranomaismenettelyä.

Pakoi- ltu, vaikeneminen ja asian kiertely jäivät usein päällimmäisiksi hänen saamis- vastauksissa ja haastateltavien viranomaisten etsinnässä.

Asialla on tosin toinenkin puolensa

Varsinkin iltapäivälehdet ja niin sanotut kohulehdet tonkivat keinoja kaihtamatta julkisuuden henkilöiden asioita ja elämää. Olemattomien tietojen pohjalta tehdään kohujuttuja, joilla sitten myydään lehteä valtavia määriä. On mielestäni eriskummallista, että lehtien toimittajat voivat urkkia jopa kansalaisia koskevia luottamuksellisia terveystietoja sairaalasta ja hoitohenkilökunnalta kenenkään puuttumatta asiaan. Sairaalan ovel- la ja käytävillä päivätoimikalla päivystävät toimittajat ja valokuvaajat ovat myös yksi merkittävä kielteinen puoli julkisuuden henkilöiden oikeusturvan kannalta. Jokaisella ihmisellä tulisi olla tietty yksityisyys, olipa hän poliitikko, taiteilija tai tavallinen, julkisuudessa tuntematon henkilö. Outoa mielestäni on myös se, että kuka tahansa voi saada pyytäessään esimerkiksi kenen tahansa kodin piirustukset käyttöönsä, kuten hiljattain kävi pääministerin kodin osalta. Tämä on mielestäni vakava puute yksityisyyden ja erityisesti henkilön turvallisuuden kannalta.

Puutteet ja ongelmat korjattava

Julkisuuslainsäädäntö on osoittanut toimivuutensa monissa eri yhteyksissä, mutta myös vakavia puutteita on tullut ilmi. Valiokunnan tuleekin perusteellisesti käsitellä selonteko ja siinä esitetyt asiat ja mietinnössään puuttua julkisuuslainsäädännössä havaittuihin puutteisiin ja ongelmiin, totesi Vistbacka lopuksi.

Tilaa Perussuomalainen-lehden

- Näyttenumero, ilmainen
 Vuositilaus 25 euroa, 12 numeroa
 Lahjatilaus (maksajan tiedot kääntö- tai alapuolella)
 ½ vsk 15 euroa
 Haluan liittyä Perussuomalaiset-Sannfinländarna-puolueen jäseneksi. 20 euron jäsenmaksulla saan samalla Perussuomalainen-lehden.
 Lähettäkää minulle muutaman kerran vuodessa Perussuomalainen-lehteä sekä muuta Perussuomalaisaineistoa veloituksetta.

Nimi
Jäseneksi pyrkivän syntymäaika (ei koske tilaajia)
Lähiosoite
Postinumero ja -toimipaikka
Allekirjoitus

POSTI-
MAKSU
MAKSETTU

Perussuomalainen
Vastauslähetyks
Tunnus: 5000 9637

00003 Helsinki 300

Liity
Perussuomalaisten
jäseneksi!

Voit tilata oheisella
kupongilla

Perussuomalainen
-lehden
ystävällesi, joka ei vielä
ole jäsen!

Kirjoita maksajan eli
omat yhteystietosi
sivun alalaidan
marginaaliin!